

INTERNATIONAAL
VS en EU slaan
handen in elkaar
voor meer handel **7**

SOCIAAL
Nergens thuis:
holebi's van
migrantenorigine **9**

STUDENT
Waar smaken de
frietten het best
in Leuven? **12**

CULTUUR
KU Leuven danst
het nieuwe
academiejaar in **17**

Beeld—De Bereklauw

Op een boogscheut van het KBC-hoofdkwartier lijkt het kapitalisme verder weg dan ooit. Wij gingen op bezoek bij de commune *De Bereklauw* in Leuven. Ontdek hoe zij loskomen van de maatschappij op [pagina 8](#).
(Foto: Vincent Peeters)

OUDE NABIJE OOSTEN VERDWIJNT VOOR EGYPTOLOGIE EN OPTIE HEBREEUWS

Hebreeuws negende taal in Taal- en Letterkunde

Het einde is nabij voor de opleiding Oude Nabije Oosten (ONO). Om de deeloppleiding Hebreeuws toch te behouden, krijgt Taal- en Letterkunde (T&L) er een negende taal bij. Dat zorgt voor heel wat verwarring bij de studenten.

KORNEEL DE SCHAMP,
JASPER VAN LOY EN
ANKE VAN ROY

Dat er donkere wolken hingen boven de opleiding Oude Nabije Oosten bij Taal- en Regiostudies (T&R), was al langer bekend (*zie Veto 4101*). Nadat de visitatiecommissie de opleiding negatief evalueerde, kwam Oude Nabije Oosten in slechte papieren te zitten. Hoewel er in september nog sprake was van een herstelplan, staat het nu vast dat ONO verdwijnt. De taalmodule Hebreeuws zou een eigen leven gaan leiden als negende optie bij Taal- en Letterkunde. De vreemde communicatie vanuit het decanaat zorgde voor heel

wat verwarring bij studenten en professoren.

Herstelplan

Van de drie afstudeerrichtingen van ONO zou enkel Egyptologie zelfstandig blijven bestaan als een aparte richting, maar ook dat is nog onzeker. "Na het negatieve visitatierapport is voor Egyptologie een tijdelijke accreditatie aangevraagd, maar die is volgens mij nog niet goedgekeurd," aldus Pierre Van Hecke, professor Hebreeuws.

Voor de andere twee afstudeerrichtingen, Syro-Mesopotamië en Syro-Palestina, is geen accreditatie aangevraagd. In eerste instantie had Letterendecaan, Luk Draye, een herstelplan opgesteld.

"Het voorstel was om Syro-Mesopotamië en Syro-Palestina samen te voegen in één richting, wat perfect mogelijk is," zo vertelt Céline Debourse, studentenvertegenwoordiger van ONO. "Het was zeker een goed voorstel, maar het rectoraat heeft het toch afgeschoten. Het grootste probleem is dat de opleiding onderbestaft is, met slechts twee professoren."

Vervolgens is er naar een andere oplossing gezocht om de deeloppleidingen niet volledig te laten verdwijnen. In overleg met onder meer decaan Luk Draye, vicedecaan Johan Verberckmoes, programmadirecteur Jan Papy en professoren Pierre Van Hecke en Kathleen Abraham (Syro-Mesopotamië) is het voorstel tot stand gekomen om een taalmodule Hebreeuws toe te voegen bij Taal- en Letterkunde. In maart is dat voorstel voorgelegd aan de Permanente Onderwijscommissie (POC) van T&L.

Miscommunicatie

Op die POC liep echter één en ander fout, vertelt professor Anke Gilleir, lid van de POC. "Het plan kwam op het einde van een verga-

dering die al uren had geduurd, en heel felle discussies had uitgelokt. Het was wat ongelukkig dat het op de rand viel. Er werd een programma voorgelegd waarbij niet hele-

kring Babylon, was oorspronkelijk eerder tegen het voorstel gekant. "Om de zoveel tijd wordt er bedreigd met afschaffingen van talencombinaties en derge-

"Natuurlijk gaan we geen bomvolle aula's krijgen met deze richting"

JAN PAPY
(PROGRAMMADIRECTEUR TAAL- EN LETTERKUNDE)

maal duidelijk was wat te nemen of te laten was. Dan krijg je het foute soort discussies. Daar stond ineens een stiefkind dat niemand wilde, terwijl het echt een interessante optie is als je wat afstand neemt." Programmadirecteur Papy verwoordt het als volgt. "Eerst was er scepsis in de POC, maar een aantal onbevangen geesten zagen ook de verrijking."

Kathleen Lewyllie, onderwijsvertegenwoordiger van T&L-

lijke. Nu willen ze opeens een negende taal toevoegen." Het grootste probleem was echter de miscommunicatie. "Het voorstel is op de POC verkeerdelijk aangebracht als iets wat al definitief was. De programmadirecteur liet uitschijnen dat we niets meer konden beslissen, tenzij over de inhoud van het programma. Maar dat is dus niet het geval."

Lees verder op pagina 4

Debat

Opinie

Splinter License to kill

Kent u het, 22 jaar en u heeft nog geen rijbewijs, maar na lang aarzelen heeft u beslist er eindelijk eens werk van te maken?

Ik niet, ik haalde mijn rijbewijs kort na mijn 18de verjaardag. Dat belachelijk computertestje gevolgd door een aantal maanden horror met een grote L op de achterraut. Praktijkexamen. Het moet maximum 20 minuten geduurd hebben, ergens in het centrum van Kontich.

Hier mag u links afdraaien meneer. Parallel parkeren, maar gewoon achter een auto in een rustig straatje. Rij maar terug naar het examen centrum meneer. Twintig minuten uiterste concentratie en klaar is Kees.

Fast forward naar 2014, en ik sta klaar om mijn eerste praktijkexamen af te leggen voor mijn motorrijbewijs. Eerste examen, hoeveel zijn er dan, vraagt u zich af?

Drie, nog een keer dat computertestje, dan verplichte rijlessen gevolgd door een examen voor een voorlopig rijbewijs, op zijn beurt gevolgd door een examen voor een volledig rijbewijs. Zei ik volledig? Ik bedoelde verminderd vermogen voor -24 jarigen. Maximum 48 pk voor de jeugd.

Dat is niet logisch. Als je iemand wil raken met de motor tegen pakweg 70 km/u, moet je al goed kunnen mikken.

Maar om met een stalen kooi van meer dan 1 ton te rijden is 20 minuten genoeg. Al die slechte gewoontes van je begeleider, onbewust overgenomen, de smartphone de hele tijd in je broekzak, op trillen natuurlijk. Rij je graag met de auto? "Bwa, niet echt, maar het is toch nodig om een job te vinden." Topmentaliteit.

In een column in *De Morgen* van 14 april schreef éminence grise Paul De Grauwe "Twee Belgische vliegtuigcrashes per jaar, zouden we dat ook tolereren?". Hij wijt het grote aantal doden op onze wegen aan overdreven snelheid.

Maar zou de oorzaak niet eerder slecht rijden in plaats van te snel rijden zijn? Als u een ervaren chauffeur bent die zijn voertuig kent, met een stevig paar remmen en een optimale concentratie, mag u van mij gerust 150, 160 rijden op de autosnelweg.

Maar als u zo iemand bent die op de soundtrack van de eighties-hit "Voyage voyage", zonder te kijken op een kruispunt afdraait, in een of andere paarsgekleurde Ford Fiesta met Active Adaptive Steering Parking Assist, dan kan ik u zeggen dat u vroeg of laat een ongeval zal veroorzaken. En als u pech heeft raakt u een motorrijder. En dan is die man of vrouw dood.

Bellen achter het stuur, of nog erger, sms'en achter het stuur, geen gebruik maken van de richtingaanwijzer, dronken rijden: zolang het binnen de perken blijft, behoudt u uw rijbewijs.

Een aantal weken geleden op de ring rond Antwerpen was het weer van dat. "Voyage voyage" op *full volume* en tegelijk aan het bellen. Met een telefoon in de ene hand en uw stuur in de andere is het natuurlijk moeilijk uw richtingaanwijzer te gebruiken. U had me niet gezien, want zo'n fluo-oranje helm, dat valt echt niet op.

Ik kwam schuin voor u rijden en deed het universele K3-teleromeo-onthoofdingssignaal om te vragen of u zou stoppen met bellen. U stak uw middenvinger op. Klasse.

Het is in ons land veel te makkelijk om een autorijbewijs te behalen, en veel te moeilijk om het kwijt te spelen.

Als u nog eens hoort op de radio of op het nieuws "en de bestuurder verloor de controle over zijn voertuig", stel uzelf dan de volgende vraag: heeft de bestuurder die ooit wel gehad?

KAREL PEETERS

Een Splinter bevat de mening van een auteur.
Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat Maakt piraterij de tv-industrie kapot?

Het recente lek van vier nieuwe afleveringen van tv-serie *Game of Thrones* toont nog maar eens aan dat het klassieke televisiemodel afbrokkelt. Is dat de schuld van piraten of moet de industrie zich simpelweg aanpassen aan veranderde omstandigheden? **KORNEEL DE SCHAMP**

Isabelle Geeraerts (Telenet)

"Als een serie, zoals *Game of Thrones*, zeer veel *gepirateerd* wordt wil dat ook zeggen dat het over het algemeen een zeer populaire serie is. Hij staat ook bij ons in de top drie."

"Maar als op een bepaald moment iedereen gaat pirateren, dan maak je het model natuurlijk kapot. Dan is er geen *Game of Thrones* meer. Als het model stuk is, kan er geen *content* meer gemaakt worden. Maar dat is op dit moment volledig theoretisch en zeker nog niet aan de orde."

"De keuze om al dan niet wekelijks met één aflevering te komen is natuurlijk een die ook door het productiehuis wordt gemaakt. Er zijn ook series die zeker in één keer beschikbaar worden gesteld. Met Telenet komen we binnenkort met een eigen serie, *Chaussee d'Amour*, waarvan alle afleveringen in één keer beschikbaar zullen worden gesteld. We zien dat het *bingewatchen* zeer populair is, mensen willen zien wat ze willen, waar ze willen. Het is de keuze van HBO (*het betaalkanaal dat Game of Thrones uitzendt, red.*) om wekelijks één aflevering ter beschikking te stellen."

"**Piraterij is illegaal, maar als internetprovider zijn wij nog geen internetpolitie.** Wij sluiten enkel een website af op bevel van de onderzoeksrechter. Content downloaden via torrents is illegaal, en de overheid kan niet genoeg doen om dat te stoppen. Maar het is niet aan ons om het te stoppen."

Thomas De Clercq (LVSU Leuven)

"Volgens mij maken downloads de tv-industrie absoluut niet kapot. Enerzijds zijn illegale downloads niet noodzakelijk een verlies van inkomsten. "Als iemand iets niet had kunnen downloaden, had die dat wel gekocht", hoor je. Dat is een foute redenering. Het is niet gegarandeerd dat de downloader ook effectief het product zou kopen. **Piraterij is enkel een verlies van hypothetische inkomsten.** Aan de andere kant, in het geval van *Game of Thrones*, is het een publiek geheim dat de makers het niet zo erg vinden dat ze de meest getorrente serie zijn, omdat ze ook een van de meest bekeken series zijn. Misschien is het een vorm van gratis reclame, omdat het op die manier zich veel sneller verspreidt onder een veel loyaler publiek."

"Om te beginnen moeten we af van de idee dat intellectuele eigendom iets is dat perfect afgedwongen moet worden op alles dat wordt gecreëerd. Op die manier beperk je een goed dat helemaal niet schaars is. Er wordt iets gekopieerd, maar het originele bestand blijft op dezelfde plek staan. Het is niet zoals een auto stelen. Netflix bewijst dat het winstgevend kan zijn, terwijl ook hun series illegaal te bekijken zijn. Misschien is dat een teken dat hun model wel werkt."

"Ik volg de serie niet, maar ik denk wel dat ik ze zou downloaden, al is het maar omdat ik ze zou kunnen bekijken waar ik wil, bijvoorbeeld op de trein, en niet enkel in de zetel. Misschien moeten de tv-zenders daar wat over nadenken, dat het ondemandverhaal overal en altijd steeds belangrijker wordt. Zeker bij jonge kijkers."

Lezersreacties

Robbe Wulgaert (via Facebook): "Piraterij is vaak een toevlucht wanneer distributie achterloopt. Vorige jaren duurde het maanden tot de afleveringen hier uitgezonden werden. Nu werd de release in 170 landen (they say) uitgezonden. Piraterij zal er altijd zijn. Maar dit lek door een van de journalisten was echt laag."

Mauro Nada Nihil (via Facebook): "Distributie via het internet is wat de drukpers was voor de middeleeuwen. Als de industrie niet aanpast dan zal ze eindigen zoals de middeleeuwse manuscript kopiisten."

Jeroen Baert (via Facebook): "Home taping ging de muziekindustrie kapot maken. VHS-recorders gingen de filmindustrie kapot maken. Et cetera. Maak je content betaalbaar en overal ter wereld tegelijkertijd beschikbaar (ik zou zeggen, kijk naar het succes van Netflix, maar ook daar zijn nog regiobeperkingen op), dat is je anti-piraterijplan. Bedrijven die een ander model nastreven, zullen snel de gevolgen voelen."

Onderwijs

REVOLUTIE IN MEERKEUZE-EXAMENS AAN FACULTEIT INGENIEURSWETENSCHAPPEN

Meer bolletjes kleuren, minder stress

Een experimenteel systeem van meerkeuze-examens aan de faculteit Ingenieurswetenschappen belooft een einde aan de stress. Een mogelijkheid om aan te duiden welke antwoorden zeker niet juist zijn, belooft een revolutie.

KORNEEL DE SCHAMP

Al sinds vorig academiejaar wordt aan de faculteit Ingenieurswetenschappen geëxperimenteerd met een nieuw systeem van meerkeuze-examens. Door naast een rijtje aan te duiden welk antwoord juist

hebben vastgesteld dat je op die manier risicoschuwe studenten niet langer gaat benadelen.”

0,66

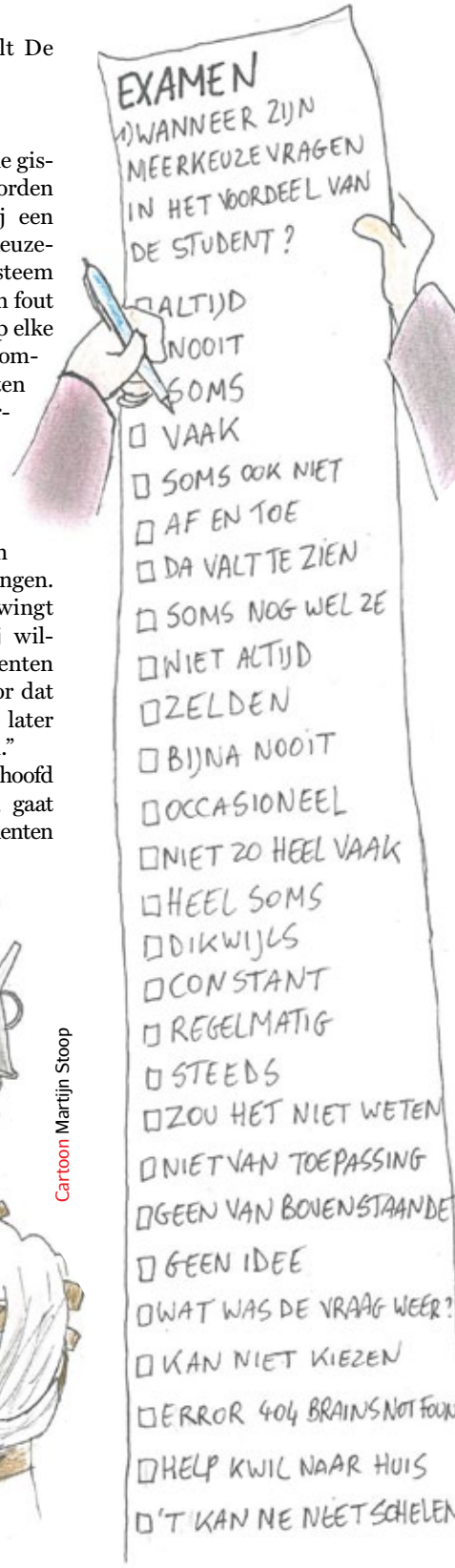
Axel Vanmeulder, onderwijspreses van Ingenieurskring VTK, is net zoals het grootste deel van zijn me-

we goed vergelijken,” vertelt De Laet.

Gent

Aan de UGent werd onlangs de giscorrectie afgeschaft. Daar worden geen punten afgetrokken bij een fout antwoord op een meerkeuze-examen. “In een dergelijk systeem word je nooit bestraft voor een fout antwoord. Eigenlijk moet je op elke vraag gaan gokken. Om te compenseren voor de hogere punten verkregen door gokken, verhogen ze de cesuur: je moet dan meer dan de helft van de vragen juist beantwoorden om geslaagd te zijn,” stelt De Laet. “Ons systeem wil een tegenbeweging op gang brengen. Het systeem van UGent dwingt iedereen om te gokken. Wij willen net vermijden dat studenten gokken: stel je maar eens voor dat ingenieurs of dokters in hun later beroepsleven dat zouden doen.”

Luc Van de Poele, afdelingshoofd Kwaliteitszorg aan de UGent, gaat hier niet mee akkoord: “Als studenten de overweging moeten maken welke alternatieven ze zouden aanduiden, blijven ze een strategische overweging maken en blijven de ‘gokkers’ in het voordeel. Het UGent-systeem doet verschil tussen gokkers en niet-gokkers verdwijnen. Giscorrectie belooft net de gokkers. Zolang de student een overweging moet maken

om al dan niet te antwoorden zullen gokkers in het voordeel zijn.”

Het systeem lijkt Van de Poele ook zeer complex. “Het lijkt me erg complex om te communiceren naar studenten. De UGent wil net transparant en eenduidig communiceren over examens. Dit lijkt me net de complexiteit van strategische overwegingen te vergroten en dus misschien extra verwarring veroorzaken. Dat is net waar het de UGent om gaat.”

Uitrol

Bijkomend kijkt de faculteit Ingenieurswetenschappen ook of het systeem verder kan worden uitgerold. “Er is zeker interesse bij faculteiten zoals Economie en Bedrijfskunde of Geneeskunde die zelf ook heel wat meerkeuze-examens hebben,” vervolgt De Laet. “De KU Leuven moet centraal nog wel bekijken of er budget is voor het verder uittesten en voor het uitrollen op grote schaal. Wij hebben zelf al grote inspanningen gedaan door zelf te testen en software te schrijven, maar we hebben extra ondersteuning nodig om dit op grote schaal uit te rollen.”

Vanmeulder wil een verdere uitrol van het systeem bekijken. “Onze studenten vinden het zeker een mooi alternatief voor de vakken waar ze nu al meerkeuze hebben. We vinden wel dat niet alle andere examens plots naar dit systeem moeten. Traditionele open vragen blijven de voorkeur hebben.”

Ook de Studentenraad KU Leuven zal het verder bekijken, vertelt Marijke Vanderschot, mandataris in de Onderwijsraad. “Voorlopig waren de reacties positief. We moeten het nog grondig bespreken, maar volgende week hopen we een standpunt in te nemen op onze Algemene Vergadering. We zullen zeker vragen of de studenten over de hele universiteit een dergelijk systeem willen, of het eerder afzonderlijk per faculteit willen bepalen.”

“Systemen waarbij je maar één antwoord mag aanduiden zijn nadelig voor mensen die risicoschuw zijn”

TINNE DE LAET

(DIENST STUDENTENBEGELEIDING INGENIEURSWETENSCHAPPEN)

is, ook een rijtje toe te voegen voor welke antwoorden zeker fout zijn, is er minder stress voor studenten, klinkt het.

Tinne De Laet van de dienst Studentenbegeleiding aan de faculteit vertelt. “We weten dat systemen waarbij je maar één antwoord mag aanduiden en die gokken proberen te vermijden door punten af te trekken, zoals de traditionele giscorrectie, nadelig zijn voor mensen die risicoschuw zijn.” Risicoschuwe mensen scoren gemiddeld minder goed op examens met giscorrectie, aldus De Laet. “Daarom zijn we naar dit systeem beginnen kijken, omdat zo’n student die twijfels gewoon kan aanduiden. We

destudenten enthousiast. “Bij elke vraag krijg je vier mogelijkheden. Dan moet je gaan elimineren. Is het antwoord mogelijk of onmogelijk? Als je twee foute antwoorden van de vier mogelijkheden kan elimineren word je beloond. Dan krijg je 0,66 punten. Je wordt enkel gestraft als je het enige juiste antwoord gaat elimineren, dan krijg je min één. Als je het juiste antwoord aanduidt, krijg je simpelweg één punt.”

Zowel vorig academiejaar als dit jaar wordt het systeem getest bij het vak Elektrische Netwerken. Dit jaar komt daar ook Wijsbegeerte bij. “Dat is geen technisch vak, maar wel een vak in dezelfde opleiding. Zo kunnen

Cartoon Martijn Stoop

Samenwerking Telenet en KU Leuven (Bijna) overal wifi

De KU Leuven en Telenet breiden hun samenwerking uit. Binnenkort kan je met KotNet-logingegevens ook surfen op de hot- en homespots van Telenet.

HANNE VAN ESPEN

Telenet en de KU Leuven wisselen hun wifinetwerken uit. De 150 draadloze toegangspunten van de KU Leuven zullen ook het Telenet-Wi-Free signaal uitzenden, waardoor Telenetklanten hierop zullen kunnen inloggen. In ruil daarvoor kunnen alle studenten en personeelsleden gebruik maken van de 1,2 miljoen Telenet Homespots en 2000 Telenet Hotspots, en dit zonder zelf Telenetklant te zijn.

Karel Titeca, centrale informaticadienst van de KU Leuven (ICTS), legt uit hoe dit veilig kan: “Inloggen zal gebeuren met je KU Leuven account en bijhoudend wachtwoord. Daarmee log je rechtstreeks in op de RADIUS-server van de KU Leuven. Telenet kan op geen enkele manier de gegevens onderscheppen.”

Internetten in Plopsaland

Gratis surfen zal mogelijk zijn op alle plaatsen waar Telenet hun nieuwe Wi-

Free signaal uitzendt. Het oudere TELENETHOTSPOT signaal volstaat niet, benadrukt Titeca. “Op een aantal plaatsen

Gratis wifi in de Kruidtuin en de Stadsschouwburg

zoals treinstations is momenteel enkel TELENETHOTSPOT beschikbaar. Daarbij passeren de gebruikersnaam en het

wachtwoord nog wel via Telenet. Daarom zal hierop inloggen niet mogelijk zijn voor KU Leuven-gebruikers.”

Waar wordt dit signaal dan wel al uitgezonden? Telenet meldt op zijn website dat begin 2015 alle homespots, de draadloze netwerken van particulieren, gefaseerd per regio, deel gaan uitmaken van Telenet Wi-Free. De hotspots, die zich op openbare plaatsen bevinden, maken daar al deel van uit. Onder andere in Plopsaland en in het stadion van Oud-Heverlee is zo’n hotspot te vinden. Maar ook in het wijkcommissariaat van de politie op de Grote Markt, de Kruidtuin, de Stadsschouwburg of café de Libertad kan je binnenkort gratis surfen. De lancering van het project staat immers dit voorjaar nog gepland.

Onderwijs

Vervolg voorpagina
"Hebreeuws negende optie in
Taal- en Letterkunde"

Nadien zijn de studentenvertegenwoordigers van Taal- en Letterkunde en Taal- en Regiostudies gaan samenzitten om het voorstel grondig te bekijken. Samen hebben ze enkele eisen genoteerd. "Het programma moet passen binnen het plaatje van de opleiding Taal- en Letterkunde. De drie pijlers Taalkunde, Literatuur en Taal en Tekst moeten er volledig in terugkomen. Momenteel zit er onvoldoende literatuur in het voorgestelde programma." Daarnaast vormt Akkadisch nog een probleem. "Akkadisch is een andere taal die eigenlijk losstaat van Hebreeuws. Het zou dan ook niet fair zijn om te verwachten dat studenten die een talencombinatie met Hebreeuws kiezen, er nog een derde taal moeten bijnemen." Voor Lewyllie is het logischer dat Akkadisch een keu-

zevak wordt. "We beseffen dat dit voor de docent niet ideaal zou kunnen zijn, maar anders zou het binnen T&L gewoon niet kloppen."

Ook de status van de lerarenopleiding of SLO zorgt nog voor onzekerheid. Aangezien Hebreeuws niet wordt gedoceerd in het middelbaar onderwijs, lijkt het erop dat studenten Hebreeuws geen SLO zouden kunnen volgen. "Dat probleem stelt zich pas echt binnen ten vroegste vier jaar, maar toch willen we dat daar nu al een oplossing voor wordt gevonden," zegt Lewyllie. "We kunnen het niet maken om studenten met zulke onzekerheden aan hun opleiding te laten beginnen." Voorlopig ligt daarvoor nog niets concreets op tafel, aldus professor Abraham. "Ik reken erop dat er met wat creativiteit en goede wil iets positiefs uit de bus zal komen."

"Als met onze opmerkingen rekening wordt gehouden, kunnen we ons zeker in het voorstel vinden en verder rond de tafel zitten," stelt Lewyllie. Ook de

meeste andere POC-leden konden zich vinden in het voorstel. Gilleir vindt het alvast een fantastisch idee. "Als filoloog kan ik het alleen maar toejuichen dat er een taal bijkomt, zeker een taal met zo'n bijzondere geschiedenis en boeiende eigentijdse literatuur." Ook de vertegenwoordigers van de klassieke talen waren grote voorstanders, bleek in de wandelgangen. Al is de reden daar iets cynischer. Hebreeuws zou nog een kleinere groep studenten aantrekken dan de huidige klassieke talen. Daardoor zouden de classici minder in de gevarenzone zitten, mocht er iets worden afgeschaft.

Prestigeproject

Dat de universiteit de opleiding Hebreeuws toch wil behouden, heeft volgens een anonieme bron hoogstwaarschijnlijk te maken met het naderende jubileum van het collegium trilingue. "Binnen enkele jaren bestaat dat namelijk 500 jaar. Eerder afschaffen was daardoor waarschijnlijk geen optie." Debourse sluit zich daarbij aan. "Het zal wel een soort prestigeproject van de universiteit zijn." Dat wil Gilleir niet gezegd hebben. "Vanuit mijn goed hart zou ik zeggen: het is heel belangrijk die taal te behouden. Is het dan enkel een soort noodoplossing voor de façade? Ik weet het niet, ik wil me daar niet over uitspreken. Ik ben blij dat het aan boord gehouden wordt, maar het zou goed moeten gebeuren. Als de universiteit Hebreeuws wil invoeren bij T&L, moet ze er ook een duw aan geven en erin investeren."

Blijft de vraag of een optie Hebreeuws levensvatbaar is. "Natuurlijk

gaan we geen bomvolle aula's krijgen door deze richting," stelt programmadirecteur Jan Papy. "Maar we heb-

ben voor Hebreeuws. Onverwachts eindigde de taal op een vijfde plaats, wat betekent dat het al meer sympathisan-

"Daar stond ineens een stiefkind dat niemand wilde, terwijl het echt een interessante optie is"

ANKE GILLEIR
(PROFESSOR DUITSE LITERATUUR)

ben goede garanties gekregen dat de opleiding levensvatbaar is en hebben dat als advies, inclusief opmerkingen, doorgegeven aan het GeBu (*Gemeenschappelijk Bureau, het dagelijks bestuur van de universiteit, red.*). Volgens Debourse opent de stek bij T&L de poorten naar een groter publiek. "Hebreeuws zat wat verborgen achter de naam 'Oude Nabije Oosten'. Hier kan het zich meer onderscheiden naast de andere taalopties."

Uiteindelijk heeft de POC een positief advies aan het faculteitsbestuur van Letteren overgebracht. De faculteit heeft het voorstel nu voorgelegd aan het GeBu. Professor Van Hecke beseft dat er nog een lange weg is af te leggen. "Het voorstel moet nog door de hele universitaire besluitvorming, en ook door de overheid moet het worden goedgekeurd. Zo'n uitbreiding van een bestaande opleiding gaat niet van vandaag op morgen." De optie komt er ten vroegste pas tegen het academiejaar 2016-2017. Momenteel is er dus eigenlijk nog niets beslist.

Tijdens de laatste talenzuip van T&L konden studenten al drinken

ten heeft dan Duits, Engels, Grieks en Spaans. Misschien is Hebreeuws toch niet zo dood als gedacht?

Decaan Luk Draye en vicedecaan Johan Verberckmoes waren niet bereikbaar voor commentaar.

Quid ONO?

Voor de studenten ONO is het heel lang onduidelijk geweest of ze aan hun master konden starten of niet. Al in augustus waren er geruchten dat ONO zou worden afgeschaft, maar pas in april kregen de studenten formeel bevestiging dat ze hun studies kunnen afmaken. "Het is jammer dat dat zo lang heeft geduurd," vindt Debourse. De richting blijft dus wel nog bestaan tot de huidige studenten zijn afgestudeerd, maar nieuwe inschrijvingen zijn niet mogelijk.

Cartoon Christophe Weets

Lerarenopleiding Studenten deblokken onderhandelingen

De onderhandelingen over de hervorming van de lerarenopleiding zaten muurvast, tot de studenten met hun eigen voorstel op de proppen kwamen. Het studentenvoorstel wordt de blauwdruk van de nieuwe lerarenopleiding aan de KU Leuven.

KORNEEL DE SCHAMP

In de Vlaamse universitaire wereld wordt al een tijdje gecalaverd over een hervorming van de SLO - in de volksmond ook wel de lerarenopleiding genoemd. Daar stonden twee voorstellen lijnrecht tegenover elkaar: de *outside-the-box* nota van de Vlaamse rectoren, en het voorstel van het Academisch Vormingscentrum voor Leraren aan de KU Leuven, ofwel AVL (*zie Veto 4115 voor een uitgebreide beschrijving van de twee voorstellen*).

De rectoren wilden de SLO liefst terugbrengen van 60 naar 45 studiepunten door te schrappen in de stage. In de plaats zouden er vijftien studiepunten aanvangsbegeleiding komen voor nieuwe leerkrachten bij de start van hun loopbaan. AVL wilde de 60 studiepunten liefst behouden, maar dan een twaalfde studiepunten met dubbele affiniteit invoeren. Bepaalde vakken uit eerdere bachelor- of masteropleidingen zouden zo al kunnen meetellen voor een SLO.

Plan-Bart

Onlangs brachten de studenten beide voorstellen dicht bij elkaar. Bart Tuts, man-

dataris SLO voor de Studentenraad KU Leuven, vertelt. "De Algemene Vergadering vond beide voorstellen eigenlijk niet goed. We hebben ons dan de vraag gesteld hoe we naar 45 studiepunten konden gaan zonder fundamenteel te schrappen in de stage. Ons voorstel, dat voldeed aan de eisen van beide kanten, is er zo in geslaagd de situatie te deblokken." Het voorstel, onder studenten bekend als "Bart-out-of-the-box", "Outside-the-Bart" of simpelweg het "plan-Bart", wordt nu verder bediscussieerd.

Ook Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijsbeleid aan de KU Leuven, erkent de waarde van het plan. "De studenten mogen zeker deze pluim op hun hoed steken. Door hun aanzet is er op de stuurgroep van AVL

"Dit toont dat studenten het verschil kunnen maken"

BART TUTS
(STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

inmiddels een consensus gekomen. In het huidige voorstel gaat men op een andere manier aan reductie doen. Aan de ene kant wordt er een keuzevak uitgehaald, aan de andere kant kan door een administratieve ontvetting de stage wat verlicht worden. Het is een soort kaasschaafmethode waardoor je dan aan 45 studiepunten komt."

Peter Lievens, decaan van de faculteit Wetenschappen en voorzitter van AVL, is even enthousiast. "Uiteindelijk hebben we het voorstel van de studenten voor 45 studiepunten nog wat uitgebreid met een keuzevak, waardoor we de mogelijkheid laten aan de faculteit om zo'n vakken met dubbele affiniteit te laten meetellen." Volgens Lievens is dat belangrijk omdat de SLO dan bij sommige richtingen al volledig kan indalen in de basisopleiding. "Binnen AVL is dit zeer gedragen, en ook de vicerector staat achter deze aanpak. Binnenkort gaat het voorstel naar de Onderwijsraad voor verdere discussie."

Tuts is alvast tevreden. "Dit toont aan dat studenten het verschil kunnen maken. Als we met iets bezig zijn, is het niet enkel reactief, maar ook proactief."

Universiteiten

Blijft de vraag waar de rest van de Vlaamse universiteiten plots naartoe zijn. De KU Leuven tikkert opeens immers hard aan een eigen weg. Dat zou volgens stemmen in de wandelgangen zijn omdat niet alle uni-

versiteiten meewillen met het plan-Bart. De KU Leuven zou nu de druk opvoeren op de andere instellingen door zelf verder te gaan met een eigen hervorming.

Dat ontkennen zowel Lievens als Pollefeyt. "Ons voorstel heeft, wat mij betreft toch, niet onmiddellijk goedkeuring nodig van andere universiteiten omdat we volledig binnen het decreet kader blijven. We creëren enkel de ruimte om maximaal gebruik te maken van de mogelijkheden in het decreet voor de indaling van de SLO," stelt Lievens.

"Het is zeker niet de bedoeling om *cavalier seul* te spelen," laat Pollefeyt weten. "Het is wel zo dat we dit voorstel zoals het nu voorligt in principe alleen kunnen realiseren. We moeten van niemand toestemming krijgen, omdat het enkel om een herprogrammering gaat. We hopen natuurlijk wel dat alle universiteiten zullen volgen in dat spoor. Maar het is niet dat ik zeg: 'Dit is te nemen of te laten.' Wij staan zeker open voor nog betere voorstellen van de andere universiteiten, zolang die passen binnen de contouren die de rectoren uiteenzetten."

"We willen zeker geen cavalier seul spelen"

DIDIER POLLEFEYT
(VICERECTOR ONDERWIJSBELEID)

DURE BUREAUSTOELN EN LAPTOPS AAN DE KU LEUVEN

Raamcontracten: een noodzakelijk kwaad?

De computers, vliegtickets en koffiepads van de professoren komen elk van één bedrijf. Omdat de KU Leuven met overheidsgeld werkt, worden de meeste aankopen in raamcontracten gegoten. Al is het onzeker of dat wel de voordeligste oplossing is.

KORNEEL DE SCHAMP

De goedkoopste bureaustoel die je als personeelslid kan krijgen aan de KU Leuven kost 275 euro. Vliegtickets geboekt voor professoren tikken aan met standaard 20 euro *service fee*. De reden? Omdat ze werkt met overheidsgeld, dient de KU Leuven voor de meeste aankopen raamcontracten af te sluiten waaronder één bepaald bedrijf dan goederen levert.

Stefaan Saeys, directeur van de technische diensten, legt uit hoe dat komt. "De overheid heeft bepaalde regels opgelegd. Als je meer dan 85.000 euro uitgeeft tijdens een aankoopovereenkomst ben je gebonden aan strikte regels. Aangezien zo'n overeenkomst vaak voor vier jaar loopt, zit je meestal onmiddellijk over dat bedrag."

"Voor elk product dat we nodig hebben, bijvoorbeeld computers, moeten wij een lastenboek opmaken," verduidelijkt Saeys. "In dat lastenboek staat beschreven aan welke voorwaarden bijvoorbeeld die pc's moeten voldoen. Dat boek wordt ter beschikking gesteld van iedereen die daarop een offerte wil indienen. Die worden beoordeeld op basis van de vooraf opgesteld criteria in dat lastenboek. Dat leidt tot een rangschikking. Dat is niet uitsluitend de prijs, ook andere criteria zoals levertijd of *service*."

Dell is het bedrijf dat al sinds het einde van de jaren 90 de computers aan de KU Leuven levert, vertelt Jurgen Weeck, senior account executive bij Dell. "Elke vier jaar wordt een nieuw lastenboek uitgeschreven. Vorig jaar was dat opnieuw het geval en hebben wij dat terug kunnen vernieuwen, nu tot 2018. We hopen inderdaad dat we de goedkoopste zijn, maar

er telt meer dan alleen de prijs." In een lastenboek gaat men altijd punten geven op bepaalde gunningscriteria. Prijs is één van die criteria, maar slaat ongeveer op 40 à 50 procent van het totaal. "Er wordt ook gekeken naar support, dienst na verkoop of bestellingsmodaliteiten. Op het einde moet je dan als beste uitkomen," besluit Weeck.

"Wanneer er in de Aldi een superaanbieding is, hebben zij inderdaad een pc aan een betere prijs"

STEFAN SAEYS
(DIRECTEUR TECHNISCHE DIENSTEN)

Die vaak herhalende procedure blijkt soms een struikelblok. "Het is inderdaad lastig. Voor sommige dossiers zouden we dat misschien langer willen, maar vier jaar is de maximumtermijn die ook in de wet staat ingeschreven," zegt Saeys.

Goedkoper?

Of die raamcontracten altijd goedkoper uitkomen lijkt twijfelachtig. Een doctoraatsstudent vertelt. "Voor mijn onderzoek had ik een basislaptop nodig die op

internet kon en Word had. Toen mijn promotor die probeerde te bestellen, bleek het eenvoudigste model via het raamcontract van mijn departement 700 euro te kosten. In de winkel is een basismodel veel goedkoper."

Saeys weerlegt die kritiek. "Het kan best dat voor die specifieke toepassing van die student een basistoestel voldoende zou geweest zijn. Veel hangt dan af wat wij als voorwaarden hebben gesteld in het contract. Een echt basistoestel is misschien niet wat er standaard nodig is over de hele universiteit."

"Het is niet zo dat die raamcontracten in alle gevallen goedkoper zijn," vervolgt Saeys. Voor het product dat wij aankopen, hebben wij zeer voordelige tarieven. Maar wanneer er in de Aldi een superaanbieding is, hebben zij inderdaad op dat moment een pc aan een betere prijs."

Ook Weeck pikt daarop in. "De producten die wij uiteindelijk aanbieden, zijn er ook op vraag van de KU Leuven. De hele Associatie KU Leuven heeft alle grote bedrijven geanalyseerd. Als wij daar als beste uitkomen, wil dat toch wel iets zeggen. Het lijkt me sterk dat de KU Leuven of haar associatie niet het beste aan hun studenten of personeel wil aanbieden."

Service

Bij Omnia Travel wordt standaard een *service fee* aangerekend wanneer de professoren naar het buitenland moeten. Hoe komt dat? "Dat is een opmerking die we nog wel eens krijgen. Maar mensen staren zich blind op die *service fee*," vertelt Erwin Willems, verantwoordelijke voor de zakenreizen.

"Je moet het hele verhaal bekijken. We gaan dossiers opvolgen, ook als er iets gewijzigd of geannuleerd wordt. Die *service fee* is gemiddeld genomen maar tussen vijf à acht procent van de ticketprijs. Het is in ons belang om de beste tarieven aan te bieden. We zouden uit de boot vallen als we stelselmatig duurdere prijzen zouden vragen. Het lijkt of het duurder is, maar dat is het vaak niet. Ook als er iets gebeurt zoals stakingen of natuurrampen, komen wij tussen."

KU Leuven lanceert eerste MOOC

De eerste Massive Open Online Course (MOOC) van de KU Leuven is een feit. Vanaf november kan iedereen ter wereld die over een internetverbinding beschikt een cursus volgen over Trends in e-Psychology.

LORE VERSCHAKELN

Sinds enkele jaren zetten topuniversiteiten wereldwijd in op het concept van MOOC. De KU Leuven wil meesurfen op deze succesgolf en vernieuwt mee. "Er is een pilootproject gelanceerd waaraan iedereen mocht deelnemen, en daar zijn vier projecten uitgekomen. De MOOC rond e-Psychology was als eerste klaar," vertelt vicerector van Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt.

De eerste MOOC gaat over elektronische of digitale toepassingen binnen de psychologie om gezond gedrag te promoten. Drie andere cursussen over e-governance, een filosofische kijk op de Eerste Wereldoorlog en een oriëntering tussen Geneeskunde en Wetenschappen zijn nog op komst.

Nieuw format

Ingeschrevenen moeten zich niet verwachten aan het passieve format van een opgenomen college. Een MOOC vraagt intensieve vormen van interactie, volgens professor Filip Raes (Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen). Hij coördineerde die eerste MOOC. "De cursus bestaat onder meer uit *knowledge clips* waarin concepten en begrippen worden uitgelegd of gedemonstreerd. Filmpjes worden afgewisseld met verschillende soorten opdrachten, die ook geëvalueerd worden door andere studenten."

"De fysieke universiteit is levendiger dan ooit"

DIDIER POLLEFEYT
(VICERECTOR ONDERWIJSBELEID)

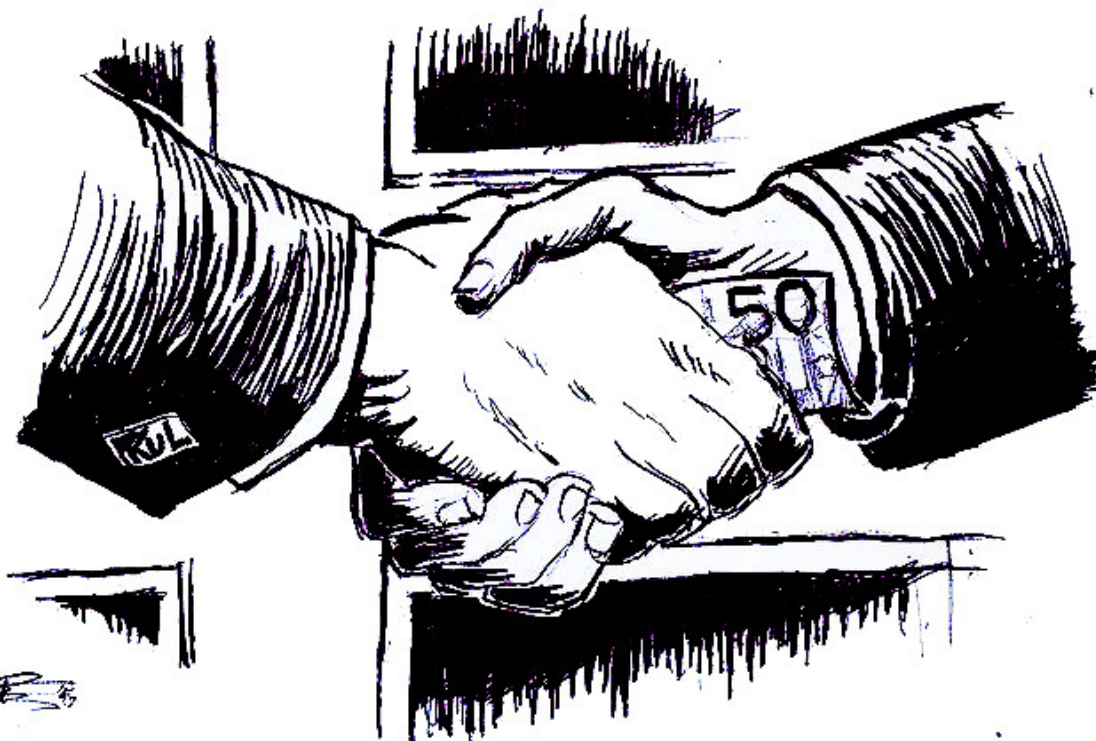
Met haar eerste MOOC, vergezeld van een Amerikaans aandoende promoclip, wil de KU Leuven vooral internationale studenten aantrekken. "Als je kijkt wat voor expertise er binnen een gegeven universiteit aanwezig is, is het wat gek dat je die expertise alleen maar gaat gebruiken voor eigen studenten," vindt Raes.

Toekomst

Of deze MOOCs een glorieuze toekomst tegemoet gaat valt nog af te wachten. "We willen leren uit deze ervaringen, zonder daar plots massief veel in te investeren," reageert Pollefeyt voorzichtig. Een MOOC is dus zeker geen bedreiging voor het klassieke onderwijs. "Een echt gesprek kan niet vervangen worden door alles online aan te bieden. Het een zal het ander dus niet vervangen. Maar daarom sluiten ze elkaar nog niet uit."

"Studeren is iets contextueel. Studenten zitten in groep en willen elkaar zelfs zien studeren. We merken ook dat wanneer we cursussen uitzenden vanuit een andere campus, studenten vaak de aula verlaten. Ik verketter technologie zeker niet, maar de fysieke universiteit is levendiger dan ooit."

Je vindt de eerste MOOC van de KU Leuven op <https://www.edx.org/course/trends-e-psychology-kuleuven-epsyx>

Illustratie Quim Vermeersch

Dossier Erasmus

Ik wil op Erasmus! Wat nu?

Cartoon Martijn Stoop

Een motivatiebrief of niet? Een studiepercentage van 65 procent of 60 procent? Alle faculteiten behandelen potentiële Erasmussers op hun eigenwijze manier.

HANNE VAN ESPEN,
SIEN VANLOMMELE EN
HEIDI VAN ROMPUY

Lessen volgen in het Duits, het Frans of het Italiaans, het kan allemaal als je op Erasmus trekt. Maar hoe goed moet je de taal nu precies kennen? Aan de faculteiten lijkt een talige wanorde te heersen want er is niemand die het precieze antwoord weet.

“Een taaltest behoort niet tot de selectiecriteria,” klinkt het bij de faculteit Wetenschappen, “Al betaalt de faculteit wel een mogelijke taal cursus terug.” Ook bij Bewegings- en Revalidatiewetenschappen wordt de talenkennis van de studenten niet getest. “Ik raad de studenten wel sterk aan een taal cursus te volgen,” nuanceert Erasmuscoördinator Lies Van Gestel. “Een basiskennis van Engels en Frans wordt verondersteld”.

“Ik was het beu aan het lijntje gehouden te worden”

ASTRID
(STUDENT)

Het opvallendst is het antwoord aan de faculteit Sociale Wetenschappen: “Een taal leren hoort voor mij bij de Erasmuservaring,” aldus Erasmuscoördinator Bert Claesen. “Ik raad de studenten wel aan een taal cursus te volgen, maar als de universiteiten vragen om een taalbewijs zeg ik dat de student de taal voldoende beheerst. Toch wanneer het een bestemming betreft waar in het Frans, Engels of Duits gedoeërd wordt, omdat mijn ervaring leert dat de studenten voldoende basiskennis van die talen hebben om te slagen.”

Heel anders klinkt het aan de opleiding Geneeskunde waar de studenten, afhankelijk van het land waar ze heen willen, een vak medisch Frans, Duits, Spaans of Engels moeten afleggen voor ze op uitwisseling vertrekken. De studenten gaan meestal een klinische stage afleggen waar ze met patiënten moeten kunnen communiceren.

Ook bij de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen zijn taalvoorwaarden een vast onderdeel van de vooropgestelde selectieprocedure. “Er wordt steeds een beoordeling gemaakt aan de hand van de studieresultaten, de motivatiebrief én de talenkennis,” vertelt Erasmuscoördinator Lieve Smets, “Je hebt dus zeker een voordeel als je een certificaat van de landstaal kan voorleggen.”

Goochelen met cijfers

Ook de normen voor de behaalde studieresultaten lijken per faculteit – en soms zelfs per opleiding – sterk te verschillen. De faculteit Farmaceutische Wetenschappen wil in de eerste plaats “non-risico”-studenten naar het buitenland sturen. Daarom leggen ze hun studenten een minimumresultaat van 60 procent op. Ook de faculteit Letteren verwacht een diplomapercentage van 58 procent en een CSE van minstens 50 procent. “Daarnaast moet de student in september minstens 108 bachelorstudiepunten hebben behaald,” zegt Erasmuscoördinator Roger Janssens.

Het strengst zijn ze aan de opleiding Geneeskunde waar studenten minstens één keer een cumulatief studiepercentage van 68 procent moeten behalen. “Dat cijfer is statistisch onderzocht,” klinkt het bij de faculteit. “We proberen er zo voor te zorgen dat studenten zich niet overschatten. Daarom verschijnen alle studenten ook voor een jury.”

Andere faculteiten zijn heel wat soepeler over de studieresultaten. Aan de faculteit Rechtsgeleerdheid volstaat een percentage van 54 procent om geselecteerd te worden. Het

soepelst zijn ze opnieuw bij Sociale Wetenschappen: “Bij ons mag bijna iedereen gaan. De studenten moeten geen minimum studiepercentage behalen,” vertelt Claesen. “Ik wil zoveel mogelijk mensen op Erasmus sturen. Je moet enkel 100 studiepunten hebben behaald op twee jaar tijd en alle eerstejaarsvakken hebben afgerond”.

Ook Erasmuskandidaten bij Bewegings- en Revalidatiewetenschappen krijgen geen specifieke barrières opgelegd wat betreft hun studieresultaten. Wel moeten ze op modeltraject zitten. “Het wordt anders erg moeilijk om de vakkenpuzzel aan de gastuniversiteit te doen kloppen,” vertelt Erasmuscoördinator Lies Van Gestel.

Profiel primeert

Bij de Burgerlijk ingenieurs kan een Erasmusuitwisseling enkel in de master. Studenten moeten hun bachelor diploma behaald hebben voor ze op uitwisseling vertrekken. “In de praktijk is de motivatie het belangrijkste aangezien de selectie al in maart gebeurt,” vertelt Erasmuscoördinator Pascale Conard.

Net zoals de ingenieursopleiding legt ook de opleiding Tandheelkunde het accent in de eerste plaats op het volledige profiel van de kandidaten. “De studenten zijn de “ambassadeurs” van onze universiteit,” vertelt professor Reinhilde Jacobs. “Het gaat daarom eerder om wie je bent dan om welke studieresultaten in je dossier staan. De studenten komen allemaal eerst op motivatiegesprek voor ze kunnen vertrekken.”

Erg anders klinkt het echter bij de faculteit Wijsbegeerte. “Een motivatiebrief vragen we enkel wanneer er voor een bepaalde bestemming meer kandidaten dan plaatsen zijn,” vertelt Erasmuscoördinator Evelyn Dehertoghe. Al slaagt de faculteit er door haar kleine aantal studenten meestal wel in om iedereen naar zijn eerste keuze uit te sturen.

Astrid, student Farmaceutische Wetenschappen, vertelt hoe ook haar faculteit probeert om zoveel mogelijk studenten aan een bestemming te helpen. “Toen ik vorig

jaar op Erasmus wilde naar Londen, hoorde ik dat die bestemming zou worden geschrapt omdat de lokale promotor het te druk had. Nadat ik mijn begeleider hier in Leuven vertelde over mijn teleurstelling, slaagde ze er toch in de Londense promotor te overtuigen.”

Chaos bij Letteren?

Anders klinkt het verhaal van Heleen, student Taal- en Letterkunde. “Ik zou naar Montpellier vertrekken, maar dat is op het laatste nippertje niet doorgegaan. Door een misverstand was de universiteit namelijk enkel een contract aangegaan met de KU Leuven Campus Antwerpen en niet met Leuven zelf. Daar kan de faculteit Letteren uiteraard niets aan doen, maar wat voor mij niet door de beugel kan, is dat de Erasmuscoördinator geen enkele moeite heeft gedaan om ons op de

“Bij ons mag iedereen gaan”

BERT CLAESEN
(SOCIALE WETENSCHAPPEN)

hoogte te brengen. Hij is in juli op vakantie vertrokken zonder ons duidelijke informatie te geven.”

“Uiteindelijk hakte ik half augustus de knoop door en besliste ik niet meer op Erasmus te vertrekken. Ik was het beu aan het lijntje gehouden te worden. Achteraf bleek dat de Erasmuscoördinator één mail naar Montpellier had gestuurd, daar geen antwoord op had gekregen en dan gewoon niets meer ondernomen had. Ik diende klacht in bij de Ombudsdienst waardoor er sinds dit jaar andere mensen bevoegd zijn voor de individuele studentendossiers.”

De Erasmuscoördinator van de faculteit Letteren was niet meer bereikbaar voor commentaar.

Leuven TTIP-vrij

De Leuvense groenen willen Leuven alvast TTIP-vrij. “Heel wat steden en gemeenten deden dat al, soms zelfs de voltallige gemeenteraad,” zegt gemeenteraadslid David Dessers (Groen). “Zo tonen ze dat ze het zaakje niet vertrouwen.”

TTIP heeft een lokale impact, betoogt Dessers. “Het Leuvense stadsbestuur heeft speciale machines gekocht om onkruid tussen stoepstenen te verwijderen, want Europese regels verbieden – terecht – pesticiden. Maar wat als Amerikaanse investeerders die regels onder vuur nemen?”

In juni behandelt de gemeenteraad de groene motie. Dessers hoopt op de steun van andere partijen.

Bij Open Vld zal hij die alvast niet vinden. Fractie-leider in de gemeenteraad Rik Daems: “Ach, dit is de klassieke houding van Groen bij dit soort verdragen. *The proof of the pudding is in the eating*. Dit verdrag zal voor meer economische groei, en dus jobs, zorgen.” Of dit debat thuis hoort in de Leuvense gemeenteraad? “Natuurlijk beslissen wij niet over transatlantische verdragen, maar ik ben een democraat. Alles wat Leuvenaars raakt, moet kunnen.”

Handen in elkaar of mes in de rug?

Als Amerikanen en Europeanen nu eens de handen in elkaar slaan? Samen geven we de Chinezen het nakijken en jagen we de groeigranaal na. Dat wil het Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP). Maar het verzet groeit. Amerikaanse chloorkippen belanden op ons bord en de democratie is zowaar in gevaar.

TEKST SAM RIJNDERS EN NIKO WUYTS

1 | Waarom een handelsblok?

Met TTIP vormen de Verenigde Staten en de Europese Unie een nieuw handelsblok. Door de handen in elkaar te slaan willen de grootmachten concurrenten een hak zetten. "De EU en de VS zijn allebei in *decline*," legt politicoloog Johan Adriaensen uit. "Op deze manier kunnen ze de regels van de wereldhandel blijven bepalen."

"Wij Europeanen doen vaak laatdunkend over onszelf, maar we zijn de grootste economie ter wereld," klopt Europarlementslid Philippe De Backer (Open Vld) zich op de borst. "De VS zijn de tweede grootste. Als wij een akkoord sluiten, moet de rest zich aanpassen."

"De rest van de wereld zal zich moeten aanpassen"

PHILIPPE DE BACKER
(OPEN VLD)

Al koesteren de droompartners een gezond wantrouwen jegens elkaar. "De VS onderhandelt tegelijkertijd over het Trans-Pacific Partnership (TPP) met Zuid-Oost-Azië," vertelt Adriaensen. "Ze heeft een geprivilegeerde relatie met Europa, maar die staat onder druk. Daarom wil Europa TTIP." Zelf vrezende de Amerikanen een Europa dat te zoete broodjes met China bakt.

In het verleden werden al heel wat tevergeefse pogingen tot een Westers handelsblok ondernomen. De economische crisis is nu doorslaggevend, vindt de Europese Commissie, die de onderhandelingen leidt. "Zonder crisis geen TTIP," vat Adriaensen bondig samen. "De EU kijkt al langer naar externe partners voor groei. Dit pact moet in een keer de groei terug aanzwengelen door meer handel met de VS."

De Commissie hoopt op een half procent extra economische groei, of 500 euro bijkomend inkomen per gezin, rekent Europarlementslid Bart Staes (Groen) voor. "Al zijn die cijfers sterk gecontesteerd."

2 | Wat staat er in dat verdrag?

Grenstarieven. Een vrijhandelsakkoord werkt tarieven weg. Resultaat? Goedkopere in- en uitvoer en dus meer handel. Niet zo bij TTIP. "De meeste tarieven tussen de VS en de EU zijn al heel laag," legt econoom Jan Van Hove uit. "Het akkoord zal dus andere manieren zoeken om handel te stimuleren."

Regelgeving. Aan de grens resten er amper barrières, daarachter des te meer. Omdat Amerikaanse en Europese regels verschillen, kunnen producten niet zomaar de grens oversteken. "Zo moeten farmaceutica nu een aparte goedkeuring krijgen aan elke kant van de oceaan. Dat kan sneller," gaat Van Hove verder.

Dat maakt Europeanen bang. Zijn de Amerikaanse regels niet veel laker? Moeten wij onze voedsel- en milieustandaarden zomaar opgeven? Niet voor niets kwamen ze zaterdag met tienduizenden op straat.

Het resultaat van "paniekzaaijerij" volgens Europarlementslid De Backer. "Een van de grote leugens is dat onze standaarden zouden verlagen. Ze worden alleen beter op elkaar afgestemd." Delicate onderwerpen zoals hormonen of GMO's komen niet eens ter sprake. "Zo kunnen bedrijven goedkoper exporteren en consumenten goedkoper winkelen, zonder kwaliteitsverlies."

Dat denkt ook politicoloog Adriaensen. "Amerikanen en Europeanen hebben hetzelfde doel, maar met andere middelen. Neem bacterievrij voedsel. Wij gebruiken antibiotica, de Amerikanen wassen hun kippen in een chloorbad (*de beruchte chloorkippen, nu nog verboden in Europa, red.*). Veel groenten wassen we trouwens in chloor." Soms zijn de Amerikaanse normen zelfs strenger dan de Europese.

De Europese Commissie heeft alvast beloofd dat de standaarden niet verlagen. Daar zal het Europese Parlement streng op toezien. "We hebben de Commissie alvast aangeraden niet te praten over hormonen in de veeteelt, dierklonen, ggo's, volksgezondheid en de goedkeuring van chemische stoffen," zegt Europar-

mentslid Bart Staes (Groen). "Daar liggen onze normen en de Amerikaanse te ver uiteen."

Het Europese Parlement kan een verdrag wegstemmen. Dat gebeurde eerder met het internetpact ACTA. "Als de Europese Commissie doet wat we vragen, moet ze niet bang zijn," waarschuwt Staes.

Toch is hij er naar eigen zeggen niet gerust in. "Ik weet ook wel dat we onze eigen wetgeving niet gaan veranderen. Maar zullen onze landbouwers daar niet om vragen, als we Amerikanen chloorkippen of ggo's mogen invoeren?" Bovendien spreekt het verdrag ook over regelgevende samenwerking. "De Amerikaanse administratie en de Europese Commissie zullen samenzitten over nieuwe regels, nog voor er zelfs maar een wetsvoorstel is."

Investeerders beschermen. Het verdrag zou ook een clause over *Investor-State Dispute Settlement* (ISDS) bevatten. Daardoor kunnen bedrijven landen voor een TTIP-rechtbank dagen, als wetgeving hun investeringen schaadt.

Ondemocratisch, vindt Staes. "Een Fins bedrijf dient nu al een miljardenclaim tegen de Duitse overheid in, omdat die met kernenergie stopt." In een Fins-Duits verdrag stond zo'n ISDS-clausule. "Overheden gaan aan zelfcensuur doen." De EU en de VS hebben allebei een sterk rechtssysteem dat bedrijven beschermt, redeneert Staes, en hebben dus geen "private rechtbank" nodig.

"Deze clausules bestaan al in talloze andere handelsakkoorden," weerlegt De Backer de kritiek van zijn collega.

De Europese aspiraties in China spelen ook een rol, denkt politicoloog Adriaensen. "Als de EU en de VS zo'n clause onderling weigeren, waarom zou China het dan toelaten in een Chinees-Europees verdrag? Wat belet China dan om investeringen te confisqueren?" Toch ziet ook hij problemen. "Wat gaan we met de bestaande akkoorden doen? Wordt de nationale soevereiniteit vrijwaard? Volgens de Europese Commissie mag ISDS ook niet verhinderen dat overheden in het algemeen belang optreden. Maar hoe definieer je 'algemeen belang'?"

3 | Nog lang wachten?

Volgend jaar kiezen de Amerikanen een nieuwe president. Barack Obama had de TTIP-pluim graag op zijn hoed gestoken. Die deadline lijkt onhaalbaar. "De Republikeinen gunnen Obama geen succes en zijn eigen Democraten zitten met dezelfde zorgen als wij," zegt Staes. Ook Duitsland – waar naast Oostenrijk het verzet binnen Europa het grootst is – kiest binnenkort een nieuwe regering.

De onderhandelaars kunnen de tijd goed gebruiken. De TPP-onderhandelingen zitten in de 35ste ronde. Voor TTIP moet de tiende ronde

"Gaan onze landbouwers niet om chloorkippen of GGO's vragen, als de Amerikanen dat mogen invoeren?"

BART STAES
(GROEN)

nog beginnen. Daarna moeten het Europees Parlement en de nationale parlementen alles goedkeuren.

In afwachting heeft politicoloog Adriaensen nog een advies voor de Belgische regering. "De Europese Commissie is transparanter dan ooit, maar van de lidstaten hoor je niets. Nochtans zijn ze zeer nauw betrokken bij de onderhandelingen en beschikken ze over een veto-recht. Wanneer spreken De Crem of Reynders (*Staatssecretaris voor Buitenlandse Handel Pieter De Crem (CD&V) en minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders (MR)*) hierover?"

Bij het kabinet De Crem verwijst men ons door naar de collega's van Buitenlandse Zaken. Daar is niemand bereikbaar voor commentaar.

Sociaal

Van kot tot commune

DE BEREKLAUW

Niet elke student leeft op een simpel kot en gaat iedere donderdag uit. We gaan op zoek naar studenten die alternatieve levenswijzen aanhangen.

Wat je van beren leren kan

Vlakbij ligt het KBC-hoofdkwartier. Toch lijkt geen plek verder van het kapitalisme verwijderd dan hippie-commune de Bereklaauw. Sinds 1975 willen ze ecologisch leven, in de traditie van Woodstock.

JANNE VANDEVELDE

Op het domein in Herent wonen een tiental vaste bewoners, zoals Tristan en Hans, oud-studenten in respectievelijk antropologie en geschiedenis. Momenteel biedt de Bereklaauw onderdak aan nog eens zoveel bezoekers: mensen met een psychiatrisch verleden voor wie een verblijf in de natuur een geschikte overgang is en reizigers van World Wide Opportunities on Organic Farms en HelpX. Die organisaties zijn gericht op jongeren die gratis onderdak krijgen in ruil voor een helpende hand.

Door de economische crisis zijn de bezoekers uit Zuid-Europese landen de laatste jaren gestegen. "De jongeren willen weg uit hun land, omdat ze er toch niet aan werk geraken," weet Gosse te vertellen. Op dat moment komt een Taiwanese afscheid nemen vooraleer ze verder trekt naar Brussel, nadat ze een jaar via HelpX in de Bereklaauw verbleef.

"Maar wij ontvangen hier niet enkel jongeren. Zo zijn er bezoekers die al jaren dezelfde job uitoefenen en nood hebben aan iets anders. Er was hier eens een bankier uit Zwitserland die voor het eerst ontdekte dat hij ook met zijn handen kon werken. Van pure blijd-

schap haalde hij de radio uit elkaar om hem daarna weer in elkaar te kunnen steken. Ik zeg altijd dat je niet meer in het leven kunt doen dan je talenten gebruiken, en de Bereklaauw is de plaats om die te ontdekken," vertelt Gosse.

Kunst en wetenschap

Hoewel Gosse met pensioen is, is hij steeds verwikkeld in allerlei projecten en evenementen. "Eigenlijk kun je hem vergelijken met een CEO van een bedrijf met twintig werknemers," lacht Hans. Binnenkort is de Bereklaauw een tussenstop op de Kunstroute en nemen de bewoners deel aan het Leuvense Wereldfeest.

Kunstenaars komen er graag langs. Er zijn verschillende ateliers om hout, metaal of brons te bewerken en je kunt je er volop uitleven met klei en verf.

Terwijl ze hun artistieke talenten ontdekken, denken de bewoners van de Bereklaauw

bovenal aan Moeder Natuur. Energie komt voornamelijk van de zon of van de *rocketstove*, die geen CO2 uitstoot. Gosse is enorm geïnteresseerd in duurzame manieren om aan landbouw te doen. "Ik zou graag masterstudenten van de KU Leuven bij de Bereklaauw betrekken zodat ze hier hun masterproef kunnen maken. Wij hebben plaats genoeg om bijvoorbeeld het gedrag van dieren te bestuderen of om aan *aquaponics* te doen, waarbij de uitwerpselen van vissen dienen als meststoffen voor planten," klinkt het bij Gosse.

Zelfvoorzienend?

Het domein kent dus niet enkel menselijke bewoners, maar ook een hoop kippen, twee dikke varkens, een wei vol geiten en een handvol honden, die tussen de talrijke moesen kruidentuinen door lopen. Om al dat verkregen voedsel te verwerken, telt de Bereklaauw maar liefst drie keukens. Voorlopig is enkel de keuken in het hoofdgebouw in gebruik. De buitenkeuken is nog bedekt onder dikke lagen stof en de *festivalkeuken* bevat enkel een kom soep uit reeds lang vervlogen kerstdagen.

Organische toiletten schieten uit de grond als paddenstoelen, maar ergens is er nog één te vinden die aangesloten is op het riool. Als aanvulling op hun eigen groenten en dieren vullen de bewoners hun bord door afvalcontainers van supermarkten af te schuimen en

"Je kunt niet meer doen in het leven dan je talenten gebruiken"

GOSSE
(STICHTER DE BEREKLAUW)

de overschot van de markt mee te nemen. Helemaal zelfvoorzienend zijn ze bij de Bereklaauw dus niet, maar ze tonen toch dat het helemaal anders kan.

Benieuwd naar de Bereklaauw? Kom dan op 26/04, 01/05 of 03/05 naar de Kunstroute voor livemuziek en -uiteraard- kunst. Voor meer info, zie <http://www.kunstroute-leuven.be/>

Foto Vincent Peeters

Het Freecyclefenomeen "Hier is alles voor de niks"

Tweedehands, het zou niet voor iedereen weggelegd zijn. Maar de tijd dat je voor een goedkope vondst naar de kringloopwinkel moest trekken, ligt achter ons. De ene freecyclegroep na de andere spruit uit de grond en veroverd het internet. Van freecyclefood tot zelfs freecyclevriendschap: niets dat je niet meer gratis kunt krijgen.

CAROLINE HERMANS

Een snelle zoekactie op Facebook leert ons dat er wel meer dan twintig verschillende freecyclegroepen bestaan. Die van Leuven is al in het bezit van een niet misse 18.526 leden. Studentensteden Antwerpen en

Gent scoren nog hoger: met respectievelijk 26.620 en 43.843 leden. Waar het succes vandaan komt, is gissen. De anonieme oprichter van Freecycle Leuven licht toe: "Ons succes danken we volgens mij aan het feit dat het zo makkelijk is geworden om zaken weg te geven. De term Freecycle – met bij-

behorende websites – bestaat al sinds 2003, maar een echte doorbraak kwam er pas toen het de weg vond naar Facebook, dat een veel groter gebruiksgemak biedt."

Na deze lovende woorden rest ons niets anders dan de daad bij het woord te voegen. Met sociale media zoals Facebook ben je inderdaad slechts een muisklik verwijderd van een breed netwerk van gevers en ontvangers. Een luttele tien minuten later word ik door één van mijn vrienden aan de groep toegevoegd. Gedurende een week passeren de meest uiteenlopende dingen langs het computerscherm: van gebruikte binnen-

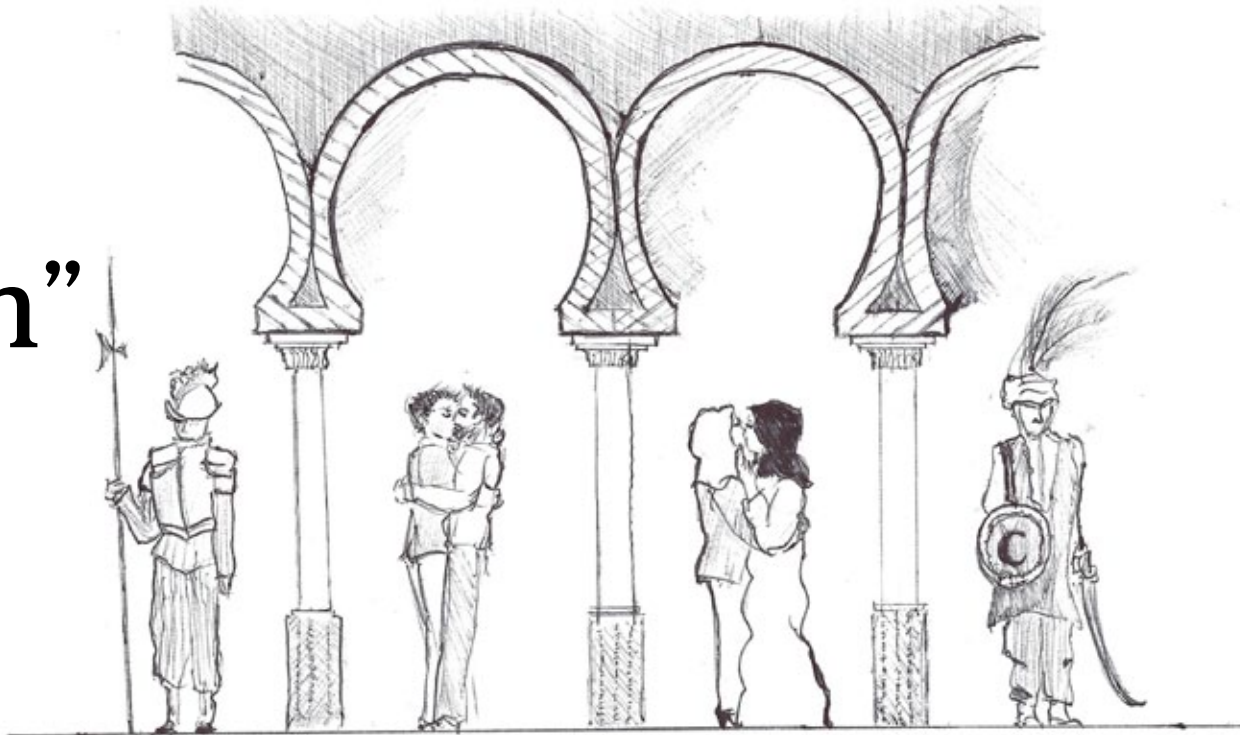
huisdeuren over kinderkleding tot een konijnenhok. En hoe vreemd ook, alles krijgt meestal nog echt een nieuwe eigenaar.

Een beetje geruim in het ouderlijk huis leverde een plastic picknickmand en een oude koffiefilterhouder op. Beide krijgen tot mijn verrassing al snel enkele reacties. Na een snelle loting met behulp van random.org gaan ze uiteindelijk naar mevrouw H, die me prompt een bericht stuurt om af te spreken. Een aantal dagen later staat deze dame bij me op de stoep. Haren netjes gekapt en tot in de puntjes gekleed. Eerlijk gezegd niet echt wat ik had verwacht.

HOLEBI'S MET MIGRATIE-ACHTERGROND EEN DUBBELE STRIJD

“Alsof alle moslims homo's haten”

In de documentaire *Roots and wings* vertellen vier holebi-jongeren met een migratie-achtergrond hun verhaal. Eentje stierf. Alle vier stoten ze op onbegrip van hun familie, omgeving, hulpverleners en medeholebi's.

Cartoon Quinn Vermeersch

MARGOT DE BOECK EN SAM RIJNDERS

Ze kunnen trouwen en kinderen adopteren. Met wat geluk duiken ze zelfs in *Thuis* op. Toch blijven holebi's in Vlaanderen een uitzondering. “Niet de norm,” zoals een Denderleeuwse N-VA-schepen onlangs oordeelde.

Maar enkelen treffen het dubbel zo hard. Voor holebi's met een migratie-achtergrond betekent hun geaardheid doorgaans een breuk met hun gezin en soms de dood. De schuld van een homofobe cultuur en religie, klinkt het al te gauw. Sleur die jongeren uit de kast en alles komt goed.

“Hulpverleners willen jongeren te veel uit hun omgeving weghalen”

BIRSEN TASPINAR (PSYCHOLOOG)

Met de documentaire *Roots and wings* wil Merhaba, de vereniging voor holebi's en transgenders uit een etnisch-culturele minderheid, dat beeld bijsturen. “Als er een homo vermoord wordt, vragen journalisten ons meteen waarom *wij* dat doen. Anders hoor je ze nooit,” zucht Sam Mou-

issat (Merhaba). “Alsof alle homohaters moslims zijn en alle moslims homohaters.”

In *Roots and wings* vertellen 3 holebi-jongeren met een migratie-achtergrond hun verhaal. (*Zie kader*). De vierde getuigenis is van de vader van Ihsane Jarfi en grijpt het meest naar de keel. Zijn zoon werd vlakbij Luik gelynch, omdat hij homo was.

“Na de moord op Ihsane volgde geen genuanceerd debat,” gaat Mouissat verder. “Met deze documentaire willen we positieve verhalen vertellen en de mentaliteit wijzigen.” Merhaba wil bruggen bouwen tussen gemeenschappen. “Een revolutie werkt niet. We moeten de deur op een kier zetten, zonder paternalistisch te zijn.”

Messiascomplex

Precies dat laatste is te vaak het geval. “Voor hulpverleners is het een uitdaging om met diversiteit om te gaan, zowel qua cultuur als qua seksuele voorkeur,” vertelt psycholoog Birsen Taspinar, die zelf heel wat jongeren begeleidde. “Voor hen lijkt homoseksualiteit vaak al geaccepteerd.” Dat zorgt voor een misplaatst messiascomplex. “Ze willen jongeren met een andere culturele achtergrond daardoor te veel uit hun omgeving redden. Niet altijd goed voor de jongeren, en ook ouders zoeken hoop, erkenning en perspectieven.”

Voor onze samenleving is de *coming-out* onterecht de heilige graal, vindt Taspinar. “Uit de kast komen lijkt een eindpunt en iets nastrevenswaardig. Maar het is slechts het begin en er bestaan ook andere manieren om met je geaardheid om te gaan. Sommige homo's trouwen met een vrouw, hebben kinderen, beleven buiten het gezin hun seksualiteit en zijn perfect gelukkig.”

Bij holebikoepel Cavaria zijn ze het ermee eens. “Je komt met veel lawaai uit de kast, hebt misschien een paar problemen, maar

dan ben je jezelf, trouw je en krijg je kindjes. Dat is zowat het sprookje,” zegt woordvoerder Jeroen Borghs. “Maar het is een erg conformistisch, zelfs heteronormatief sprookje. Niet iedereen is daar gelukkig mee.”

Hij begrijpt dan ook de bezwaren van holebi's met een andere culturele achtergrond. “*Out and proud* is inderdaad een erg Westers concept. Rechten voor holebi's en transgenders zijn universeel, maar een politieke holebi-identiteit zoals wij die promoten, is dat niet.”

Homonationalisme

Door het dominante *out and proud*-discours voelen veel holebi's met een migratie-achtergrond

top, daaronder transgenders, transseksuelen, lesbiennes en etnisch-culturele minderheden.” Ze noemt het homonationalisme.

“Blanke, middenklasse homomannen zijn in de holebigemeenschap inderdaad de dominante factor,” bevestigt Borghs. “Toevallig heeft u er ook eentje aan de lijn. Het zorgt voor excessen. Zo denken sommige homo's dat ze niet seksistisch kunnen zijn, omdat ze homo zijn.”

Religie wantrouwen ze sowieso, maar moslims nog meer. “De verheerlijking van Westerse, liberale vrijheden en het wantrouwen tegenover moslims dat je elders ziet, vindt je ook in onze gemeenschap terug. Nochtans toont onderzoek aan dat elke religie even homofob is.”

“Blanke, middenklasse homomannen domineren het holebimilieu”

JEROEN BORGHS (HOLEBIKOEPEL CAVARIA)

zich niet thuis in het traditionele holebimilieu. “Ook daarom hebben we Merhaba opgericht,” zegt Mouissat. Zeker voor holebi-moslimjongeren is er niet veel begrip in de *gayscene*. “Veel homo's begrijpen niet dat je homo en moslim kan zijn. Er is ook een zekere hiërarchie: de hippe, blanke, middenklasse homoman staat aan de

Roots, wings en talking heads

Roots and wings vertelt vier verhalen van holebi-jongeren met een migratie-achtergrond. De getuigenis van de vader van Ihsane Jarfi, een vermoorde, homoseksuele moslimjongen, blijft ons het meest bij. “Ik weet een ding: homoseksualiteit is geen keuze. Omarm dus je kinderen. Ik wou dat ik dat nog meer had gedaan voor ik Ihsane verloor.”

De documentaire is inhoudelijk erg sterk, maar mist soms vorm. Bijna voortdurend zijn *talking heads* in beeld, waardoor de aandacht af en toe verslapt.

Je kan de film enkel zien in Kortrijk, Gent en Brussel. Meer informatie op www.merhaba.be.

Ze neemt de spullen dankbaar aan en vist onverwacht nog een pakje Belgische aardbeien op uit haar boodschappentas. “Om je te bedanken,” voegt ze eraan toe. Mijn hart smelt een beetje. Snel en makkelijk inderdaad. En op de koop toe nog smakelijk ook.

Onverwacht succes

“We hadden al deze bijval nooit verwacht. We wilden enkel het concept van de reeds bestaande Weggeefwinkel uitbouwen”, klinkt het bij Freecycle Leuven. Het succes van dit fenomeen is ook het stadsbestuur niet ontgaan. Schepen van Leefmilieu Mo-

hamed Ridouani juicht dit fenomeen toe om

“Mensen zijn op zoek naar een nieuwe vorm van samenhang en sociaal contact”

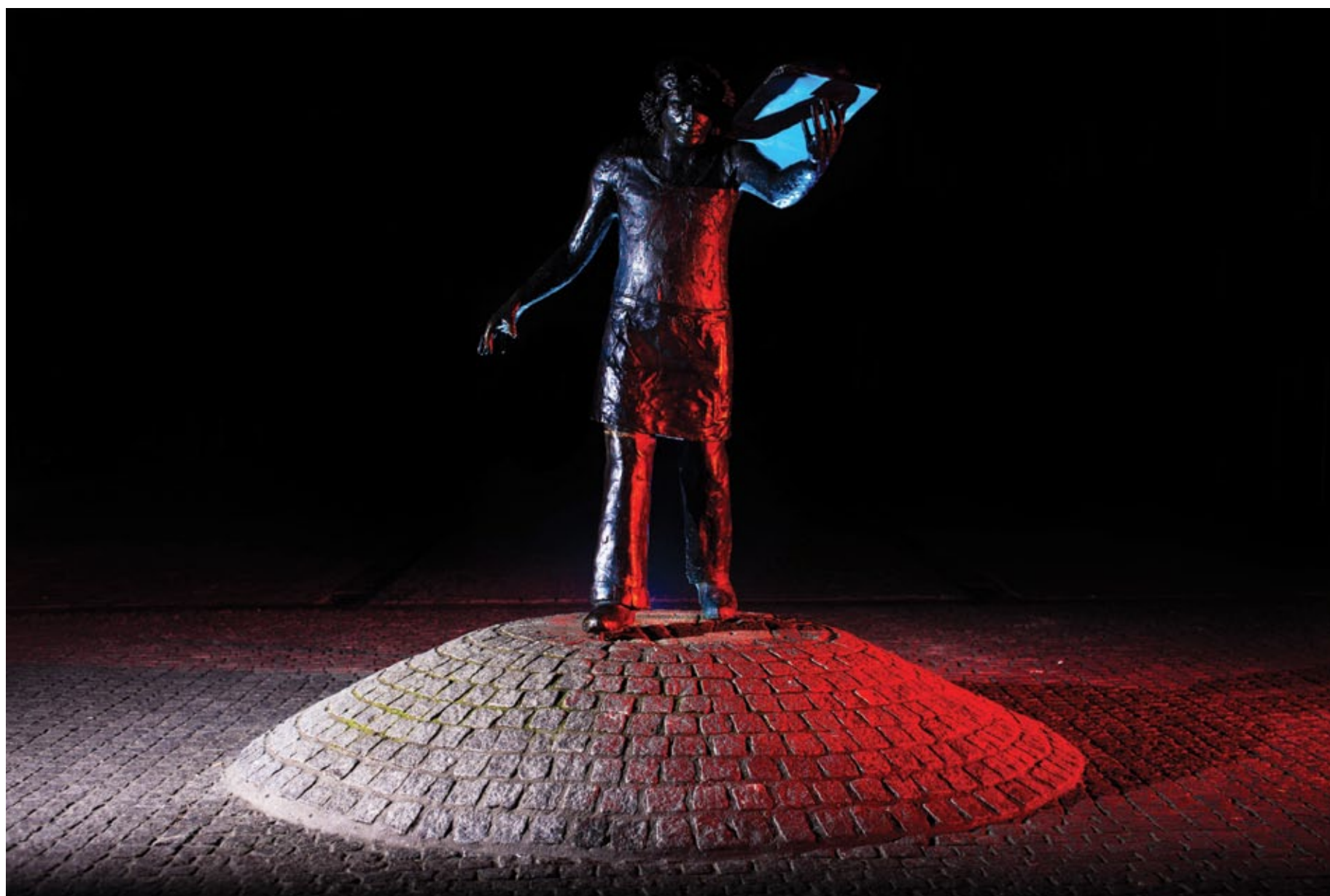
MOHAMED RIDOUANI (SCHEPEN VOOR LEEFMILIEU, SP.A)

verschillende redenen. “Ten eerste is er de ecologische insteek: het hergebruiken van spullen zorgt ervoor dat er duurzamer en verantwoordelijker met grondstoffen wordt omgegaan en zo de afvalberg hopelijk kleiner wordt. Anderzijds zijn er ook nog andere voordelen aan ruilen verbonden. Buren krijgen de kans elkaar te ontmoeten wat zorgt voor een bewustere omgang met anderen en meer sociaal contact. Daarnaast neemt het ook de obsessie met het consumentisme en de druk voor nieuwe aankopen weg.”

De stad probeert ook haar duit in het zakje te doen. “Wij ondersteunen zulke projecten,

ook als het gaat om initiatieven van derden. Bij een ruilbeurs stellen wij als stadsbestuur ruimte ter beschikking en zoeken wij mee naar een locatie. Anderzijds hebben wij ook de website leuvenruiltmee.be opgericht”, aldus Ridouani.

Ridouani heeft zo zijn eigen verklaring voor de bloei van Freecycle: “Ik denk dat het zijn succes voornamelijk te danken heeft aan het sociale aspect. Mensen zijn op zoek naar een nieuwe vorm van samenhang en contact, waar vroeger de nu verdwenen zuilen voor zorgden. Dat gat proberen ze nu op te vullen door in hun directe omgeving naar sociaal contact te zoeken.”

Gesteld

FOTO'S: KWONG GUENG TO

Student

De Weegschaal

FRIET MAYONAISE

Een snelle hap of verfrissende drink lust iedereen wel. Maar waar vind je in Leuven het beste studentenvoer?

Moerasdabben voor beginners

Goudgeel, knapperig en o zo Belgisch. Veto's proefpanel gooit zich onverschrokken op ons vettigste exportproduct sinds Dennis Black Magic: frietjes met mayonaise. Kroniek van een gecompliceerde proeverij.

JASPER VAN LOY

Frietjes eten lijkt zo simpel. Een bakje goud, een flinke dot saus erop en aanvallen maar. Helaas zijn wij slechts amateur-frietproevers, die het voor mogelijk hielden om vier warme porties friet op een dinsdag om 17 uur bij elkaar te krijgen. Niet dus.

Probleem nummer één: het uur. De wegen van de Leuvense frituren zijn ondoorgankelijk en dus was het vruchteloos zoeken naar een etablissement dat zijn luifel opentrok voor 17 uur. Uitstellen dan maar. In ieder geval zijn we een levensles rijker.

De tweede struikelsteen: de temperatuur. Friten warm houden in dat dunne papier is zoals een kartonnen huis bouwen: het eerste kwartier ben je gerust, daarna komen er onvermijdelijk vodden van. Jammer voor dat ene lid van ons panel dat wat langer moest wachten in zijn frituur.

(Te) krokant

Eindelijk zijn alle aspirant-fritologen er geraakt. Meteen gaan de vier kleine pakken Belgisch goud open én vallen ons een paar dingen op. Villa de Frit en Patrick en Nancy hebben het noodzakelijke vorkje meegegeven, wat hen meteen kudo's oplevert.

Op Het Studentje na geven alle geteste zaken ook de mayonaise standaard in een potje mee. Geen frietjes die verdrinken in de saus en geen droogte op het einde. Mooi zo.

Met het pakje van Villa de Frit trappen we de proeverij af. Wat meteen in het oog springt, is de nagenoeg perfecte kleur. De frietjes zien er krokant uit en zijn zeker met genoeg om een studentenmaag te vullen.

The Strypes wisten het echter al: "You can't judge a book by the cover". Na het heerlijke korstje missen de frieten beet om te blijven overtuigen. Wat wel overtuigt, is de mayonaise. Die is net iets zuurder dan de andere sausjes en heeft pit.

Wie ook scoort met de mayonaise zijn Patrick en Nancy van Tervuursepoort. "Smaakt het sterkst af," is het droge oordeel van een panellid. Het potje is ook een tikje groter dan dat van zijn collega's, maar ook het duurste van de test.

En hoe zit het met de frietjes? Krokant is het algemene verdict. Te krokant, oppert een kniesoor. Misschien omdat de frieten vrij dun zijn? Uiteindelijk is dat een kwestie van smaak. Feit is dat ze in de Tervuursepoort met succes bruin worden gebakken.

Moerasdabben

Dat kunnen we niet zeggen van hun collega's bij Het Studentje. Hebben de frietjes een bakbeurt gemist? Is het omdat de friturist tegelijk aan het telefoneren was? Wat er ook van zij, het resultaat is niet in het minst krokant.

Gelukkig maakt de mayonaise nog een beetje goed, maar voor de rest is het armoe troef. De ene noemt het "moerasdabben", de andere vergelijkt het met de stoemp van zijn mama. Wat er ook van zij, Het Studentje slaat de bal mis.

Wie de bal dan weer wel stevig raakt, is **Hasty Tasty**. Iemand van de juryleden bestempelde de zaak aan de Tiensestraat als *boecht*, maar dat blijkt een vooroordeel. *Hasty Tasty* levert de goedkoopste frieten, maar biedt daarvoor een vrij royale portie.

De frieten zijn de dikste van het pak, maar daarom niet de minst

Foto Kalina De Blauwe

krokante. Vanbinnen zijn ze mals, maar ze blijven lang genoeg knapperig om de liefhebber tevreden te houden. Voeg daar nog een degelijke portie mayonaise aan toe en je weet dat het voornoemde panellid ongelijk had.

De conclusie is simpel en geruststellend. Of je nu fan bent van dikke of dunne frieten, in Leuven heb je weinig reden tot klagen. Voor wie die paar *drop-outs* weet te vermijden, is een goed frietje steken toch zo simpel als het lijkt.

RAPPORT

Tervuursepoort 8/10

Frietjes: 2 euro | Saus: 0,70 euro
Tervuursepoort

Villa de Frit 7,6/10

Frietjes: 2,20 euro | Saus: 0,70 euro
Herbert Hooverplein 2

Hasty Tasty 7,6/10

Frietjes: 2 euro | Saus: 0,60 euro
Tiensestraat 103

Het Studentje 2,8 /10

Frietjes: 2,30 euro | Saus: 0,50 euro
Naamsestraat 116

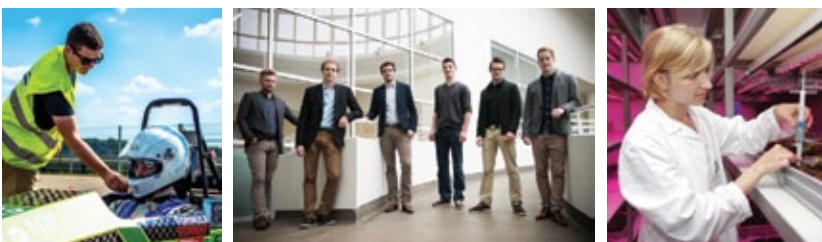
Postgraduaat innoverend ondernemen voor ingenieurs

Innovate, design & create

Maak op een unieke manier kennis met de industrie door een innovatieproject en vul aan met een persoonlijk opleidingsprogramma!

Tijdens de postgraduaatsopleiding krijg je een intensieve en persoonlijke coaching van professionals uit het werkveld en de universiteit. Je ontwikkelt naast technische ook innovatieve, ondernemende en professionele competenties. Zo versterk je je profiel én carrièrekansen.

Innovatieprojecten

In-company project

"Ik koos voor twee korte bedrijfsprojecten om mijn eigen kwaliteiten te ontdekken en om me een beter beeld te kunnen vormen van de werkomgeving waarin ik het liefst wil werken."

Joke ging voor twee korte in-company projecten

Teamproject

"Door met bedrijven en sponsors te werken, heb ik gemerkt dat je met een ingenieursdiploma zo veel meer richtingen uit kan."

Bram, teamleader Formula Electric Belgium 2014

Start-up project

"De persoonlijke coaching die je krijgt is goud waard, evenals de toegang tot een uitgebreid professioneel netwerk en hulp van zowel docenten als bedrijven."

Christopher schreef een business plan

Stel je kandidaat!

www.innoverendondernemen.be

OPPOSITIEPARTIJ GROEN ENIGE TEGENSTANDER

Megaparking onder speeltuin de Bruul

Stad Leuven hakte onlangs een ferme mobiliteitsknoop door: er komt een ondergrondse parking onder de Bruul. De eerste steen van de megaparking zou in 2017 een feit zijn. Oppositiepartij Groen ziet de beslissing met lede ogen aan.

SIMON GRYPONPREZ

De Leuvense gemeenteraad, met meerderheidspartijen s.pa en CD&V op kop, keurde op 23 maart een principebesluit rond de bouw van een ondergrondse parking onder de Bruul goed. De beslissing werd genomen met oog op het autoluw maken van de historische binnenstad en het opwaarderen van het gebied rond de Vismarkt.

“Er was een oplossing nodig die goed was voor de handelaars en voor mensen die daar wonen. Bijgevolg is een vervanging van de parkeerplaatsen die daar verdwijnen redelijkerwijs te vinden onder de Bruul,” aldus burgemeester Louis Tobback (sp.a). Carl Devlies (CD&V), schepen voor ruimtelijke ordening, treedt de burgemeester bij. “Een parking onder de Bruul haalt auto’s weg uit het historisch centrum, maar biedt wel nog de gelegenheid om te parkeren in de buurt van de binnenstad.”

Niet participatief

Oppositiepartij Groen noemt de Bruulparking een “fataal slechte beslissing”. Ten eerste vindt Groen, bij monde van David Dessers, dat het besluit niet participatief verlopen is. “Schepen Ridouani (*Mohamed Ridouani, schepen van Leefmilieu, s.pa, red.*) had gezegd dat er geen beslissing kwam zonder eerst de buurt gehoord te hebben. De beslissing is echter zonder enige vorm van overleg genomen.”

Burgemeester Tobback countert de kritiek. “We hebben in de buurt een infoavond georganiseerd waar amper vijftig mensen aanwezig waren en iedereen was aan het einde van de avond overtuigd. Blijkbaar is de commotie toch niet zo groot als Groen beweert.” Schepen Devlies benadrukt dan weer dat een parking onder de Bruul

“Blijkbaar is de commotie toch niet zo groot als Groen beweert”

LOUIS TOBBACK
(BURGEMEESTER, SP.A)

Cartoon Christophe Weets

een duidelijk verkiezingsthema was. “Verkiezingen hebben nog altijd hun waarde. Dat is toch participatief?”

Procedureel gerommel

Groen verwijt het stadsbestuur ook procedureel de mist in te gaan. “Het Ruimtelijk Structuurplan Leuven (RSL) uit 2004 werd in zeven haasten aangepast, omdat daar uitdrukkelijk in stond dat er geen parking onder de Bruul mocht komen.”

Tobback en Devlies nuanceren. “Daar stond in dat er een parking onder de St. Rafaël-site moest komen, maar dat bleek technisch niet mogelijk,” aldus de burgemeester, “daarom is er uiteindelijk voor de Bruul gekozen.” Schepen Devlies benadrukt dat de aanpassing duurzaam was en er gekozen werd voor correcte procedures en transparantie. Dessers ziet dat anders. “Het schepencollege verandert haar eigen spelregels.”

Cognitieve dissonantie

Groen meent dat de beslissing niet past in de plannen rond Leuven Klimaatneutraal en wordt daarin bijgetreden door milieu-expert Peter Tom Jones. “Leuven Klimaatneutraal is gebaseerd op een transitieconcept. Dat stelt een ambitieus duurzaam toekomstbeeld voorop en kijkt vervolgens terug naar de huidige niet-duurzame situatie. Tenslotte wordt een transitieplan opgemaakt om naar de duurzame situatie te evolueren. Stappen die nu worden gezet moeten bijdragen tot dat transitiepad en mag niet leiden tot een nieuwe *lock-in*, een situatie waarin het quasi onmogelijk wordt om een succesvol transitieproces op gang te krijgen.”

Jones meent dat het bouwen van zeshonderd parkeerplaatsen onder de Bruul niet past binnen het transitietraject dat Leuven Klimaatneutraal moet maken. Dat is nu net waar de Leuvense s.pa wél in gelooft. In een persbericht noemt de s.pa de nieuwe Bruulparking “de sleutel tot een autoluw benedenstad” en “de manier om de klimaatneu-

“Dit is een fataal slechte beslissing”

DAVID DESSERS
(GEMEENTERAADSLID GROEN)

trale ambities van de stad verder waar te maken.”

Dat gaat er bij Jones niet in. “Wie deze beslissing verdedigt én tegelijkertijd beweert Leuven Klimaatneutraal ernstig te nemen, lijdt aan cognitieve dissonantie,” een psychologisch fenomeen dat in dit geval slaat op de spanning tussen twee schijnbaar onverenigbare ideeën. Hierop toegepast is dit een spanning tussen een megaparking onder de Bruul enerzijds en een klimaatneutraal Leuven anderzijds.

Jones gelooft dat “sommige beslissingen die moeten worden genomen binnen het transitietraject electoraal gezien niet altijd even aantrekkelijk zijn. Bovendien stel ik mij vragen bij de reële politieke gedragenheid van Leuven Klimaatneutraal. Staat het voltallige schepencollege en de burgemeester eigenlijk wel echt achter een klimaatneutraal Leuven?”

“Deze beslissing past niet binnen het project van Leuven Klimaatneutraal”

PETER TOM JONES
(MILIEU-EXPERT)

Routers op kot: not done?

Vandaag de dag kunnen veel meer apparaten verbinding met het internet maken dan enkel de computer. Daarom installeren sommige studenten routers op kot om te genieten van draadloos internet. Maar welke nadelen zijn hieraan verbonden?

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Karel Titeca, verantwoordelijke van het servicepunt van ICTS, de centrale informaticadienst van de KU Leuven dat Kotnet beheert, verduidelijkt: “Een kotbaas voorziet internet voor al zijn studenten en de bedoeling is dat het aangeboden internet strikt individueel blijft. Routers op kot zijn in principe toegestaan, maar enkel voor persoonlijk gebruik.” Met één Kotnet-account via een router internet “delen” met andere studenten is dus verboden.

Toch raadt Titeca niet aan om op eigen houtje routers te gaan plaatsen. Daardoor kan immers het internet voor de andere kotbewoners wegvalen. “Die toestellen worden vaak gebruikt om op kot wifi te installeren. Deze worden echter vaak verkeerd opgezet en kunnen de netwerksignalen op kot met elkaar clashen. Daardoor gebeurt het dat sommige mensen zonder internet komen te zitten.”

Oplossing

Bij de huisvestingsdienst van de KU Leuven komt er echter geen stroom van klachten binnen. Volgens Katrien Devillé van de huisvestingsdienst gaat het slechts over een tiental kotbazen per jaar. “We weten natuurlijk niet of iedereen tot bij ons komt, maar het valt zeker niet elke week voor.”

Bij ICTS wordt ondertussen aan een oplossing gewerkt. “We zijn ons bewust van het probleem, maar kunnen alleen samen met de kotbazen aan een oplossing werken,” stelt Titeca. De richtlijnen voor het gebruik van de modem worden bijvoorbeeld aangepast. “We gaan de kotbazen vragen om beheerde switches en extra modems te plaatsen. De beheerde switches moeten het probleem van de botsende netwerksignalen opvangen. De extra modems dienen om het stijgend aantal toestellen per student op te vangen. Een student heeft gemiddeld twee toestellen. We geven vanaf nu dus de boodschap dat een Kot-Net Collectief-modem (met plaats voor 16 toestellen) geschikt is voor 8 gebruikers.”

“De netwerksignalen op kot gaan clashen met elkaar”

KAREL TITECA (ICTS)

Dat is natuurlijk minder prettig voor de kotbazen. Sommigen zullen immers verplicht worden om een tweede modem aan te schaffen en daarnaast dubbel zoveel abonnementsgeld te moeten betalen.

Veto zet recht

In het artikel “Journalistieke opleidingen: waaier of wildgroei?” (Veto 4120) wordt gesproken over de Antwerpse opleiding journalistiek van Thomas More. Deze opleiding gaat sinds 2013 echter door het leven als Master journalistiek aan de KU Leuven Campus Antwerpen.

Student

VERWARRING ROND WETGEVING VOOR RIJBEWIJZEN

Voorlopig rijbewijs binnenkort écht voorlopig

Voorlopige rijbewijzen krijgen een strikte houdbaarheidsdatum. Voor de ene is dat een stap op de weg naar een veiligere mobiliteit, voor de andere een ware pestmaatregel. Maar bovenal zijn de nieuwe regels zeer verwarrend..

ASTRID VERVOORT

Nieuwe wetgevingen ontspringen bij het begin van het voorjaar als onkruid in de tuin. Hierdoor ziet de gemiddelde student door de bomen vaak het bos niet

en een met. Dat zonder begeleider kan men slechts eenmaal aanvragen, maar het rijbewijs met begeleider kan onbeperkt verlengd worden. In februari 2014 maakte een wetswijziging komaf met deze tegenstelling.

je moet je basisopleiding op een bepaald ogenblik voltooien.

Valkuil

De mogelijkheid om een rijbewijs op de middelbare school te behalen is zowel een zegen als een valkuil. Wanneer vele studenten hun goede resultaat omruilen voor een theoretisch rijbewijs, denken ze vaak nog niet aan de praktijks. "Je mag je rijbewijs nooit laten vervallen. Binnen de geldigheidsduur moet je omschakelen naar het andere voorlopige rijbewijs, of slagen voor het praktijkexamen. Men moet zich vooral goed informeren, want de wetgeving verandert voortdurend," benadrukt autorijsschool Erasmus.

Binnen de politiek is de wet, ingevoerd in 2014, nog steeds een twistpunt. Parys vindt het jammer dat de wetswijziging bij zoveel mensen voor

consternatie zorgt. "Natuurlijk klopt het dat we jongeren niet oneindig met een voorlopig rijbewijs mogen laten rijden. Maar een wachtperiode van drie jaar is veel te lang om een rechtvaardige filosofie door te voeren."

De draconische wachttermijn is echter niet het enige waar Parys verveeld mee zit. De wet is vooral slecht geïnformeerd en onfair. "Je kan de mensen die voor de wetswijziging van februari 2014 een theoretisch rijbewijs behaalden niet meer bereiken. Dat leidt tot verwarring en dan tot een grote verbazing als ze hun voorlopige rijbewijs moeten inleveren, en drie jaar moeten wachten om opnieuw examen te mogen afleggen."

"Informeer je goed, want de wetgeving verandert voortdurend"

AUTORIJSCHOOL ERASMUS

"Een wachtperiode van drie jaar is veel te lang om een rechtvaardige filosofie door te voeren"

LORIN PARYS (VLAAMS PARLEMENTSLID N-VA)

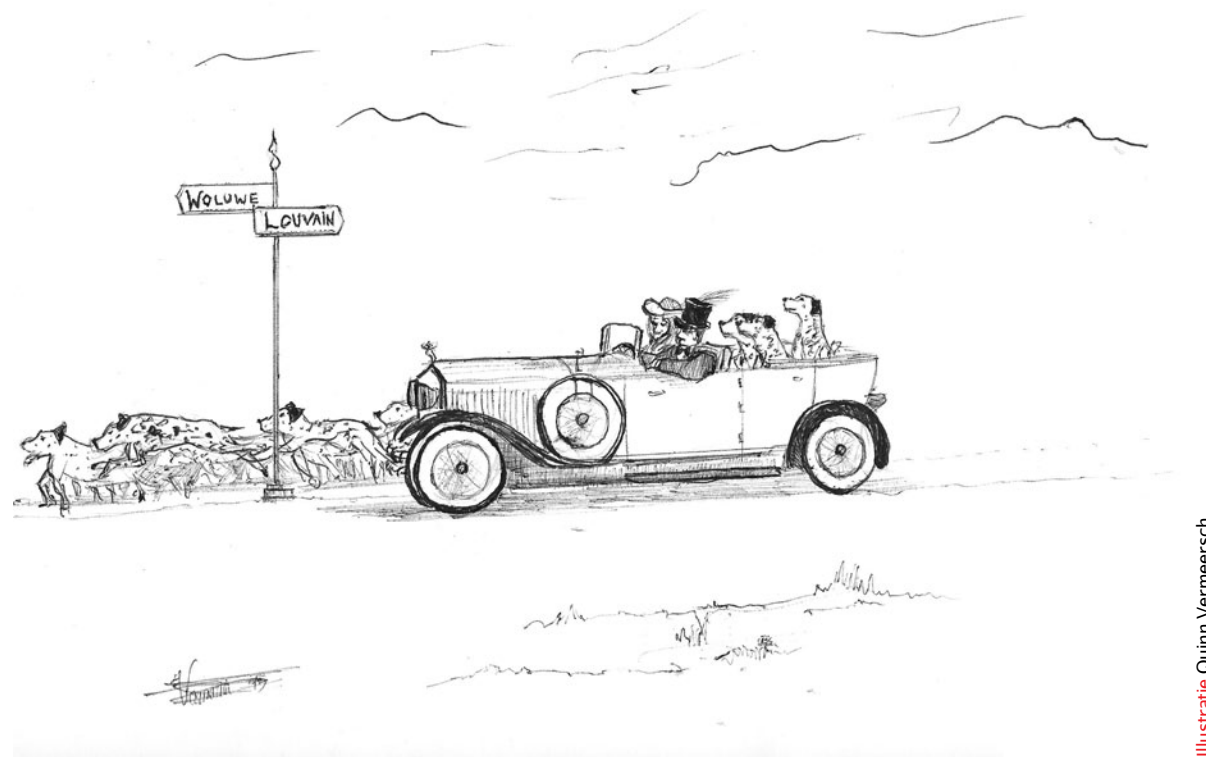
meer. Wie zich niet informeert, komt in de toekomst mogelijk in de problemen.

"Wie vandaag in het bezit is van een voorlopig rijbewijs en niet binnen 36 maanden rijexamen aflegt, moet drie jaar wachten vooraleer hij opnieuw zijn theoretisch examen kan afleggen. Dat is gewoon absurd," moppert Vlaams volksvertegenwoordiger Lorin Parys (N-VA).

De oude regels rond theoretische rijbewijzen zijn de meesten nog wel bekend. Er bestaan twee soorten: een zonder begeleider

Wiens theoretische rijbewijs vervalt, mag drie jaar lang niet meer rijden. Maar niet alles is kommer en kwel voor de praktijkstudent: reeds na zes uren rijsschool mag je een rijexamen afleggen.

Op deze manier wil de overheid voorkomen dat bestuurders die nog geen examen hebben afgelegd het verkeer onveilig blijven maken. Het risico bestaat immers dat sommige mensen haast levenslang blijven rijden met een voorlopig rijbewijs. Dit zorgt voor problemen op de weg:

Illustratie: Quinn Vermeersch

Kabinet J geeft jongeren een stem

Leuvense jongeren kunnen sinds vorig jaar hun stem laten horen in de nieuwe jeugdraad Kabinet J. Ze adviseren Louis Tobback en co over de genoegens en ongenoegens van de jongeren binnen de stad Leuven.

LORE VERSCHAKELLEN

Leuven is de studentenstad bij uitstek en daarmee ook een jongerenstad. Zelfs na de uittocht op vrijdagavond en in de zomermaanden blijven er nog veel jongeren over in de Leuvense straten en ook zij worden graag gehoord.

"De vorige jeugdleden zijn nooit echt goed van de grond gekomen. Vijf mensen zijn vorig jaar samengekomen en hebben een heel jaar nagedacht en samengewerkt met andere Leuvense werkgroepen, zoals die van het speelplein, over de werking van Kabinet J en wie erin zou zetelen," aldus Jonathan Ooms, lid van de jeugdraad.

Adviseren

Het eerste advies schreven ze vorig jaar over een nieuw evenement tijdens de zomermaanden. Leuven kent al een rijklijk

gevolde kalender met initiatieven zoals Marktrock, Beleuvenissen, Hapje Tapje enzoverder, maar het stadsbestuur zelf stuurde aan op een nieuw evenement speciaal voor jongeren. Kabinet J schreef hiervoor een advies en is nu verantwoordelijk om er zelf iets van te maken.

Ooms: "We zijn met enquêtes langsgegaan bij scholen en hebben groepsdiscussies gehouden om te bekijken wat jongeren willen. Voor dit evenement liggen de prioriteiten voor de Leuvense jeugd bij goede bereikbaarheid met fiets en bus, een inkom niet hoger dan 7 euro en toegankelijkheid voor personen met een beperking."

De nieuwe jeugdraad wil jongeren nauw betrekken bij het stadsbestuur en doet daarvoor veel moeite. Zo trekken ze jongeren aan via hun Facebookpagina en feestjes, maar gaan ze ook

naar hen toe op evenementen van scholen, Chiro, Scouts en speelplein om te zien wat er leeft.

Gevaarlijke selfie

Dit semester is het thema verkeersveiligheid en werken ze samen met schepen Carl Devlies (CD&V). "We vragen wat er mogelijk zou zijn en hoe we verandering kunnen brengen voor we de campagne starten, om ze dan effectief te kunnen uitvoeren met het advies van de jongeren."

De campagne dit semester is een selfiewedstrijd op de Facebookpagina van de jeugdraad. "Iedereen wordt uitgenodigd om een selfie te

"Kabinet J vormt een brug tussen jongeren en het stadsbestuur"

JONATHAN OOMS
(KABINET J)

nemen op wat zij gevaarlijke plaatsen vinden in Leuven. Daarmee willen we de gevaarlijke punten in kaart brengen en een volgend advies schrijven."

Inspraak

Er is al een schepen van Jeugd in Leuven, Dirk Vansina (CD&V), maar daarnaast is toch nog een jeugdraad nodig volgens Ooms. "Als jongeren een schepen aanspreken is een hoge drempel, ik zou ook zelf nooit rechtstreeks naar een schepen durven stappen met een probleem. Wij vormen net een brug tussen jongeren en de schepen van Jeugd. Wij gaan jongeren effectief en intensief bevragen en erbij betrekken."

Die samenwerking loopt blijkbaar vlot en er is wel degelijk gehoor naar wat de jongeren te zeggen hebben volgens Ooms. "Er wordt effectief geluisterd. We praten vaak met schepenen. We zitten samen met verschillende politieke partijen op café en hebben het over hoe wij hen kunnen helpen en omgekeerd."

CAS-CO BIEDT ATELIERS AAN VIJFTIEN KUNSTENAARS

Projectontwikkelaar geeft kunstenaars de ruimte

Gerennomeerd kunstenaar Hilde Overbergh aan het werk in haar nieuwe CASCO-stekje.
Foto Vincent Peeters

Leuvense kunstenaars zijn naarstig op zoek naar ateliers en repetitieruimte. Het Cas-Co wil die nood ledigen. Met dank aan projectontwikkelaar Virix. “Dit is een teken van goodwill naar het stadsbestuur, als dank voor alle projecten.”

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE EN SAM RIJNDERS

Uit de assen van de loodsen en kantoren op de voormalige Stellasite aan de Vaartkom verrijzen niet alleen kotentorens, yuppielofts en een Albert Heijn. In de schaduw van de voormalige hoofdzetel van brouwerij Inbev vind je het Cas-Co. Daarin vijftien ateliers, een tentoonstellingsruimte en een toneelzaaltje.

“Tijdens een onderhoud met Luc Delrue (*directeur M - Museum Leuven, red.*) en Steven Dusoleil (*voormalig directeur Cultuur van de stad Leuven, red.*) kwam de vraag naar ateliers naar voren. Dat stond blinkbaar ook in het beleidsplan van cultuurschepen Denise Vandervoort (*sp.a, red.*)” doet gedelegeerd bestuurder Vic Haenen van projectontwikkelaar Virix de ontstaansgeschiedenis uit de doeken. Virix maakte het gebouw brandveilig en toegankelijk en bracht nutsvoorzieningen aan. Leuven was pardoes vijftien ateliers rijker.

Die waren meer dan welkom. “Leuvense kunstenaars en cultuurhuizen zijn al langer vragende partij om meer atelierruimtes,” legt Vandervoort uit. Daarom riep het stadsbestuur vorig jaar vzw Cas-Co in Leuven. Die baat het gebouw voor Virix uit en verzorgt de verdere inrichting.

Voorzitter van vzw Cas-Co is museumdirecteur Delrue. “Tien van de vijftien ateliers zijn al klaar. Vijf daarvan zijn ingevuld.” Een jury se-

“Je zal er niet in putje winter in een hemdje kunnen werken”

VIC HAENEN (VIRIX)

lecteert kunstenaars uit verschillende disciplines. “We willen een evenwicht tussen starters en gevestigde waarden, want *peer-to-peer learning* is voor dit project erg belangrijk.”

Het huidige Cas-Co-gebouw zou na enkele jaren plaats moeten ruimen voor een park. Toch hoopt Delrue dat de kunstenaars kunnen blijven. “Er was een intentie tot slopen, maar er is nu een aanvraag ingediend om de bestemming te wijzigen. Het is ook niet groot hé. Als daar een park komt, dan heeft dat weinig betekenis in het algemene groengegeven van de stad.” Volgens Delrue geniet hij daarin de steun van het Leuvense stadsbestuur.

Dat steunt vzw Cas-Co ook financieel. Vorig jaar kreeg de vzw 10.000 euro subsidies, dit jaar 15.000 euro. “Maar we zoeken ook eigen middelen. De kunstenaars betalen huur voor hun ateliers.” Voor een doorsnee atelier is dat 150 euro per maand. Een marktconforme prijs, klinkt het. “Met dat geld willen we nieuwe investeringen doen en communiceren over hun projecten.”

Nieuwe investeringen, want de vzw droomt al van Cas-Co 2. “Liefst iets met grote ruimtes voor muzikanten. Maar dat kan ook een rijhuis zijn waar kunstenaar kunnen overnachten.”

Goodwill

Mooie plannen, maar niet iedereen is even enthousiast. Zeger Debyser, fractieleider van oppositiepartij N-VA in de gemeenteraad, juicht toe dat kunstenaars ruimte krijgen,

maar heeft ook zijn bedenkingen. “In het bestuur van vzw Cas-Co zaten aanvankelijk meer ambtenaren dan externe personen. Dat is nu aangepast, maar de vraag blijft of stadsambtenaren dergelijke initiatieven moeten trekken.”

Ook twijfelt hij over de duurzaamheid. “Het is nog niet zeker dat het pand blijft. Misschien komt er een park. Dan krijg je een strijd tussen natuur en cultuur. Sowieso vind ik het jammer dat het gebouw niet geïsoleerd is, enkel glas heeft en elektrisch verwarmd wordt.” Dat laatste strookt volgens Debyser niet met de klimaatneutrale ambities van het Leuvense stadsbestuur.

Die opmerking houdt deels steek, geeft Cas-Co-voorzitter Delrue toe. “Kunstenaars werken hier wel alleen maar, ze wonen hier niet.” Haenen maakt zich evenmin grote zorgen. “Ze gaan het daar niet tot leefklimaattemperatuur verwarmen hé. De kunstenaar zal er niet in hemdsmouwen in putje winter kunnen werken,” zegt de projectontwikkelaar.

Over de rol van die laatste rijzen ook vragen. Op de benedenverdieping van Cas-Co heeft Virix nog steeds een informatiekantoor. Wordt kunst zo geen marketing en imago-tuol voor een commercieel bedrijf? Haenen: “Is daar dan iets mis mee? Moeten wij onszelf zomaar pijn doen? Zouden ze het liever niet hebben? Wij hebben marketing genoeg. Dit is eerder een teken van *goodwill* naar het stadsbestuur, omdat wij in Leuven al veel mooie projecten hebben mogen doen.”

We're jammin

‘I wanna jam with you’, zong Bob Marley jaren geleden. Een oproep die enkele studenten met een passie voor muziek ter harte namen. Zij proberen via jamsessies muzikale studenten bij elkaar te brengen.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Een bonte verzameling muzikanten wringt zich in een kleine repetitieruimte in het STUK. Gitaren, dwarsfluiten, piano en enkele fijne stemmen tekenen present. “Je hebt geluk gehad, want vaak zijn het enkel nog gitaristen die op de jamsessies afkomen,” zegt Gilles Rix. Samen met enkele vrienden uit het Leuvense Universitair Koor richtte hij een jaar geleden Mint op.

Dit nieuw platform voor en door studenten met een muzikaal hart wil vooral studenten die pop, rock of jazz spelen met elkaar in contact brengen. Daarom worden de *Minty Jamsessies* gereorganiseerd. “De basis van Mint zijn de jamsessies, die zijn laagdrempelig en makkelijk. Ik zie het een beetje als een basketpleintje in een wijk. Op die manier kunnen mensen elkaar makkelijk ontmoeten.”

Ruimte

Ondanks de wat atypische combinatie van instrumenten lijkt het alsof deze muzikanten al jaren samen spelen. Songs lijken zich haast moeiteloos te vormen. Naarmate de avond vordert besluit een deel van de groep om zich meer te focussen op jazz. Een andere groep gaat naar een tweede repetitieruimte om daar verder te spelen. Toch is het volgens Jan Vanstockem niet direct de bedoeling om te focussen op één specifiek genre. “Muziek omwille van de muziek, daar draait het om bij ons om.”

“Muziek omwille van de muziek, daar draait het om”

JAN VANSTOCKEM (MINT)

Mint staat nog maar in zijn kinderschoenen, bijgevolg is er nog veel ruimte om te groeien. Volgens Rix is het de bedoeling om op termijn een echte VZW te worden. “We willen dolgraag een eigen vaste ruimte voor onze jamsessies. We zijn in gesprek met de universiteit om een vaste ruimte te krijgen, maar de communicatie verloopt niet altijd vlot.” Toch laten de mensen achter Mint zich hierdoor niet afschrikken. Want zoals Bob het zong: *‘To think that jammin’ was a thing of the past/ we’re jammin’.*’

Cultuur

IFTF

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de Bühne. **AKM Toneel** speelt deze week **Le Cabaret du Désespoir**.

Bevreemdend Cabaret

“Nu weet u nog waar u bent, maar weet u ook waar u zal eindigen?” Dat staat te lezen op het programma-blaadje van *Le Cabaret du Désespoir* van AKM en dat is ook wat het publiek te zien krijgt. Want waar dat naartoe gaat, dat weet niemand, zelfs op het einde niet.

MÉLANIE CLAEYS

Een voorspelbaar einde is het dus in elk geval niet. Vanaf de eerste zin – of moet ik zeggen de eerste noot – wordt het publiek meteen meegezogen in het stuk, met aanstekelijke liedjes en komische sketches met goedgekozen acteurs. Maar al snel zorgt een wervelwind van vreemde personages, vreemde dialogen en nog vreemdere situaties ervoor dat het publiek heen en weer wordt geslingerd tussen vergane glorie, hoop en morbide humor. We vragen ons af wat dit toch in godsnaam allemaal moet voorstellen en wat hier nu eigenlijk de bedoeling van is. Effect heeft het wel, want geboeid zijn we zeker.

Net als vorig jaar presenteert AKM ons een zelfgeschreven stuk. Hoewel de vorige editie tegenviel, waren de verwachtingen dit jaar toch ietwat hoog gespannen. Lichtpuntje in de duisternis van vorig jaar was immers Asley Van Cauter. Dit jaar schreef hij het script en componeerde hij de muziek. Tussendoor speelde hij zelf ook nog even

mee. Een toneelvoorstelling waaraan Musicologica deelneemt, draagt bepaalde verwachtingen met zich mee. Ook dit jaar is de thematische muziek een enorm pluspunt dat de inleving in het stuk enkel ten goede komt. Wel zonde dat de decorwissels tijdens sommige nummers door dode personages worden uitgevoerd, wat de toeschouwer er telkens weer aan herinnert dat het toch maar een toneelstuk is.

Van Cauter heeft ons meteen mee met een origineel stuk en flink wat satire. Spijtig genoeg wordt de grens naar te flauwe grappen net iets te vaak overschreden door AKM, maar dat kan de pret niet bederven. Het moet gezegd, de voorstelling van AKM kan een groot en gevarieerd publiek bekoren. Je moet geen grote culturele kennis hebben of filosoof zijn om het stuk te appreciëren en toch kan het ook de meer poëtische zielezucht aanzetten tot piekeren.

Voorgekauwde filosofie

Soms lijkt er immers een poging tot diepgang in te zitten wanneer personages komen opdruven met monologen vol filosofische mijmeringen over zichzelf en het leven. Met wisselend succes en niet zo heel erg overtuigend. Elke gedachte-kronkel wordt tot in de puntjes uitgelegd in de hoop dat het publiek zeker zou begrijpen dat het

geen vlakke personages zijn. Jammer, niet alles moet voorgekauwd worden.

Het eindlied wekt twijfel op. Misschien was het net de bedoeling om het er zo vingerdik op

.....
“Zoek geen moraal, wij willen u enkel entertainen”

te leggen, als een soort satire op kunst met een boodschap. Waarom mag theater niet gewoon amuseren? De acteurs zijn heel duidelijk: zoek geen moraal, wij willen u enkel entertainen. En in dat opzet zijn ze zeker geslaagd.

Kring AKM

Stuk *Le Cabaret du Désespoir*

Regie Niels Wilberts

Tekst Asley Van Cauter

Cast Simon Desmet, Wouter De Roeck, Jill Peeters, Wim Jookens, Indyra Hiel, Brent Belis, Ward Bosmans, Soetkin Jehaes, Julie Hagen, Melissa Portaels, Asley Van Cauter, Olga Rondags en Femke Roelen

Techniek Asley Van Cauter, Ward Bosmans, Anneleen Stienaers, Fleur Devlieger, Michiel van de Weerd, Liesa Deville, Julie Vandeborg, Karen Schets, Wouter De Roeck

Decor en kostuums Kaat Carmeliet

Artwork Jill Peeters

Ward Bosmans in actie tijdens het AKM Toneel.

Foto Vincent Peeters

Recensie Maakstuk Doe vooral je eigen goesting!

Zoeken, prutsen, vallen, huilen en weer doorgaan. De derdejaarsstudenten Drama van het LUCA zijn op zoek. Op zoek naar een idee. Op zoek naar zichzelf. Het (voorlopige) resultaat zijn vier creaties die de studenten zelf uit de grond hebben gestampt.

HEIDI VAN ROMPUY

Maakstuk is in de eerste plaats een toonmoment. De vier derdejaarsstudenten van de LUCA School of Arts – in de volksmond beter bekend als ‘het Lemmens’ – laten een eerste aanzet zien van hun latere bachelorproeven. Al vijf weken lang zijn ze onder leiding van theatermaker Joos Horward bezig met het uitwerken van hun creaties. Ze vertrokken

daarvoor vanuit hun eigen fascinaties en ervaringen.

Wat het publiek te zien krijgt, is nog maar een ruwe schets. Aan de hand van een minimalistisch decor en in minder dan twintig minuten, sleurt elke student het publiek mee op een rollercoaster van emoties. Emma De Saedeleir, Heleen Desmet, Sander Van den Broeck en Laurian Callebaut halen stuk voor stuk het onderste uit de kan. De toekomstige

theatermakers kiezen bovendien elk voor een eigen thema. Van dementie tot de zin van het leven. Van de drang naar waarheid tot de eenzaamheid van ouderdom.

Drie van de vier studenten staan echter niet alleen op het podium, maar roepen de hulp in van medestudenten of een figurant om hun verhaal mee vorm te geven. Enkel Laurian gaat de confrontatie met het publiek in haar eentje aan. Een dap-.....

.....
Maakstuk is en blijft een zoektocht

pere keuze van de pittige studente, die het publiek zonder problemen naar haar hand weet te zetten.

Losgeslagen projectiel

Maakstuk is en blijft een zoektocht. En dat merk je. Waar de ene als een losgeslagen projectiel soms een stapje te ver gaat, zou de andere daar net een voorbeeld aan moeten nemen. Je moet soms al eens op je bek durven gaan voor je uiteindelijk het juiste evenwicht vindt. Alles is een proces van vallen en opstaan, maar dat maakt *Maakstuk* net zo interessant.

De enige die het al allemaal op een rijtje lijkt te hebben, is Emma De Saedeleir. Haar monoloog is zonder twijfel het hoogtepunt van de avond,

en dat is in de eerste plaats te danken aan de prachtige enscenering. Emma richt zich tot haar oma, die met haar rug naar het publiek op een stoeltje zit. Oma zegt niets, of liever kan niets meer zeggen, omdat ze opgesloten zit in haar eigen hoofd. Emma spreekt daarom niet enkel voor zichzelf, maar ook voor haar. Puur en eerlijk, met net dat juiste snuifje dramatiek.

Het toonmoment van de LUCA-studenten ziet er alvast erg veelbelovend uit. Als in die vier jonge talenten de Vlaamse acteurswereld van de toekomst schuilt, dan hoeven de Koen De Graeves en Veerle Baetensen van vandaag zich weinig zorgen te maken. Opvolging is alvast verzekerd.

UNIVERSITAIR GEZELSCHAP VIERT ZILVEREN JUBILEUM

Jarig CampusToneel zwaait regisseur uit

Met Azen nam Huisregisseur Jan De Vuyst afscheid van CampusToneel.
Foto Lichtbox/Persfoto

CampusToneel, het toneelgezelschap van de KU Leuven, blaast dit jaar 25 kaarsjes uit. Die verjaardag is ook een afscheid. Regisseur en stichter Jan De Vuyst is bezig aan zijn laatste seizoen.

JASPER VAN LOY

Het ontstaan van CampusToneel leest als een *urban legend*. "In 1989 zat ik met Herman Torfs, die later de eerste voorzitter zou worden, in een vliegtuig," zegt Jan De Vuyst. "We waren op weg naar een congres over studentenvoorzieningen voor Erasmusstudenten."

"We willen het betere liefhebbers-toneel brengen"

JAN DE VUYST
(OPRICHTER
EN HUISREGISSEUR)

Onderweg mijmerden de twee heren over het Leuvense studententoneel van professor Joos Florquin, dat toen al enkele jaren niet meer bestond. "We vonden dat er terug een universitair toneelgezelschap moest komen," zegt De Vuyst.

Op dat moment werkte Jan De Vuyst net aan zijn eerste stuk, *Gandhi*. Meteen begonnen hij en Torfs acteurs en actrices bij elkaar te zoeken, toen nog vooral personeelsleden. Rond Pasen 1990 ging *Gandhi* in première, meteen het begin van CampusToneel.

Vanaf het begin wilde CampusToneel op een hoog niveau presteren. "We proberen het betere liefhebberstoneel te maken," zegt De Vuyst. "Wanneer we aan provinciale wedstrijden deelnamen, scoorden we steevast goed."

Die goede scores vertrekken vanuit een professionele

omkadering. Volgens Jan De Vuyst zit daar het grootste verschil met het Interfacultair Theaterfestival (ITF), dat ook nu loopt. "Zij kiezen ervoor om studenten zo veel mogelijk zelf te laten uitzoeken, wat ook een mooi uitgangspunt is."

(On)bekende Vlamingen

De alumnielijst van CampusToneel oogt na 25 jaar mooi. "Bert Kruismans (*komiek, red.*) heeft hier nog gespeeld, net als nieuwslezer Wim De Vilder," vertelt De Vuyst. "Ook Stijn Devillé en Steven Vandervelden (*artistieke leiders van respectievelijk Braakland/ZheBilding en STUK,*

"Het is een hechte groep, waar veel talent in zit"

ELISE LINSEN
(ACTRICE
VIJAND VAN HET VOLK)

red.) maakten hier een passage."

"Maar de vele getalenteerde onbekende Vlamingen zijn minstens even belangrijk," voegt hij eraan toe. "Zij gebruiken wat ze bij CampusToneel hebben geleerd evenzeer in het dagelijks leven."

Leerschool

Om het zilveren jubileum in stijl te vieren, hernam CampusToneel begin april *Azen*, de persoonlijke favoriet van Jan De Vuyst. "In 2005 werden we met dat stuk genomineerd voor het Koninklijk Landjuweel (*een belangrijke prijs voor amateurtoneel, red.*)," vertelt hij.

Een ander hoogtepunt voor De Vuyst was *Marat/Sade*. "Normaal mag dat stuk enkel door professionele acteurs worden uitgevoerd, maar wij waren de uitzondering," zegt De Vuyst fier. "We voerden het op in het kasteel van Arenberg, in de vroegere toneelzaal van de hertog."

Ook dit weekend viert het gezelschap verder. Voor Amateorama brengt CampusToneel *Vijand van het volk* van Hendrik Ibsen in een regie van Sam Rijnders.

Elise Linsen, die in die productie speelt, ziet het als een goede leerschool. "Voor-dien speelde ik in het kringtoneel, maar hier is de organisatie veel complexer," zegt ze. "Het is een hechte groep, waar veel talent in zit."

Wat de toekomst brengt voor CampusToneel, is koffiedik kijken. Jan De Vuyst houdt er dit jaar immers mee op. "25 jaar heb ik aan deze groep getrokken, nu moet ik ze loslaten," zegt hij. "Dat vraagt uiteraard tijd."

De jonge garde krijgt van De Vuyst volledig vrij spel. "Ik hoop dat ze een nieuw elan vinden, maar ik zie de toekomst positief in. Sowieso wil ik geen schoonmoeder zijn die constant over hun schouder meekijkt."

Ook Linsen weet nog niet wat de toekomst brengt. "De laatste jaren spelen er weinig professoren mee. Misschien moeten we hen terug meer aanspreken?" oppert ze. "Sowieso is het interessant om proffen en studenten samen te zien worstelen met een tekst."

Vijand van het volk speelt op 24 en 25 april in het auditorium van Bibliotheek Tweebronnen. Tickets kun je reserveren door te mailen naar vvhv2015@gmail.com.

KU Leuven leert dansen

Binnenkort wordt STUK een huis voor dans, beeld en geluid. In dat kader gaat het kunstencentrum in samenwerking met de KU Leuven een vak over hedendaagse dans voorzien.

MARGOT DE BOECK

"Vlaanderen en Brussel zijn gebieden die aan de top staan van de hedendaagse dans," licht Steven Vandervelden, directeur bij STUK, toe. "Dat staat in contrast met het ontbreken van een opleiding die recensenten en programmators theoretisch vormt."

"In de nieuwe plannen van STUK willen we op een actieve manier rond dans werken," vervolgt Vandervelden. "Met Wisper willen we workshops voorzien, met Mooss willen we aan kindereducatie doen. De KU Leuven kan dan mee in het reflectieluik voorzien."

Afstudeerrichting

Een van de grote voorstanders van de samenwerking is vicerector Cultuur Katlijn Malfliet. "We wilden al langer de banden met STUK opnieuw aanhalen. Samen kunnen we reflectie over dans op de kaart zetten. Dat is een belangrijke traditie, mede opgebouwd door STUK."

"Het enthousiasme op die vergadering zijn wij 'Het wonder van Leuven' gaan noemen"

KATLIJN MALFLIET
(VICERECTOR CULTUUR)

Verschillende faculteiten zijn in het initiatief geïnteresseerd. "We zaten samen met Letteren, Sociale Wetenschappen, Wijsbegeerte en Bewegings- en revalidatiewetenschappen. Het enthousiasme dat op die vergadering ontstond zijn wij lachend "Het wonder van Leuven" gaan noemen," vertelt Malfliet.

Volgens Malfliet reiken de plannen verder dan een enkel vak. Het gaat om een echte afstudeerrichting. "Door de samenwerking tussen verschillende faculteiten kan het een interdisciplinair programma worden. Het zou een afstudeerrichting binnen Culturele Studies worden, dus het zwaartepunt zal wel bij Letteren liggen."

Incubatiecentrum

Steeds meer onderzoeksprojecten rond dans worden goedgekeurd. "Ook aan de filosofiefaculteit is er recent nog een project toegelaten. De interesse voor dans gaat dus zeer breed," weet Malfliet.

De concrete invulling van het vak en het programma ligt nog niet vast. "In overleg met KU Leuven denken we eraan het vak in een aantal clusters te verdelen, gekoppeld aan gastdocenten," licht Vandervelden toe. "Een aantal onderdelen zouden ook opengesteld kunnen worden voor externen."

Malfliet vervolgt: "We willen een open politiek voeren, zodat iedereen het vak kan bijwonen. Zo kan de afstudeerrichting dienen als een waar incubatiecentrum voor de reflectie over dans."

Het vak zal in het tweede semester van het volgend academiejaar gedoceerd worden door academisch verantwoordelijke Anneleen Maschelein.

ADVERTENTIE

Gaan we stranden op klimaat?

Nu in de boekhandel:

De sociale dimensie van de opwarming

Nijssen & Walter

Deze lange termijn analyse geeft zicht op enkele samenlevingsregels en sociale werkingen die niet alleen de opwarming aanwakkeren maar bovendien de vorming van cohesie rond aanpak ervan vierkant in de weg staan.

Productspecificaties op www.socdim.info

Menu v/d week 20 - 25/4/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

maandag

Big Alma Veggies Hamburger met slaatje	€ 4.20	
Gefrituurde inktvisringen met currydressing en griekse sla (A1+A2)	€ 5.40	
Rumsteak met bonne femmesaus (roomsaus met spekjes en champignons) en wortelen	€ 5.90	
Vleesballetjes in tomatensaus en een slaatje	€ 3.20	
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognese groot (A3)	€ 4.20	

dinsdag

Orloffgebraad met kampernoeliesaus en boontjes (A1+A2)	€ 5.40	
Penne met roomsaus kip, tomaat, curry	€ 5.40	
Spekreepjes met groentenstoemp	€ 3.20	
Tomaat met ebly, quorn gehakt en Provençaise saus	€ 4.20	
Gefrituurde inktvisringen met currydressing en griekse sla (A3)	€ 5.40	
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognese groot (A3)	€ 4.20	

woensdag

Groententaart	€ 5.40	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Spaghetti bolognese groot (A1+A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognese klein (A1+A2)	€ 3.20	
Zamfilet met dugleresaus (witte wijnsaus met tomatenblokjes) en wortelbalkjes	€ 5.90	
Orloffgebraad met kampernoeliesaus en boontjes (A3)	€ 5.40	

donderdag

Kippenlapje met broccoli, archiducsous en kroketten	€ 5.40	
Marokkaanse groenteschotel met couscous	€ 3.20	
Varkensblokjes op Sri Lankaanse wijze met groentenrijst (A1+A2)	€ 5.40	
Vogelnestje met tomatensaus	€ 4.20	
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20	
Pita met slaatje, zazikisous en frietjes (A3, enkel s'avonds)	€ 5.40	
Spaghetti bolognese groot (A3)	€ 4.20	

vrijdag

4kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	€ 5.40	
Ardeense kroketjes met knolselderblokjes	€ 3.20	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Wokschotel met kippenblokjes	€ 5.90	

Volg ons op sociale media:

[facebook.com/almaKULEuven](https://www.facebook.com/almaKULEuven)

twitter.com/almakuleuven

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

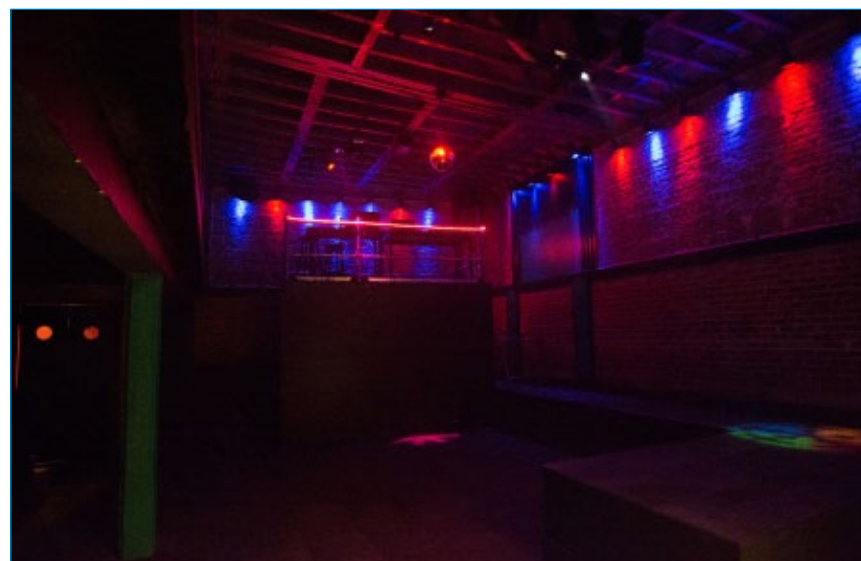

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Politie Leuven stelt juiste prioriteiten

Spoor van ketchup in Leuven

Zo 19.04.2015 - 12:32

Op zaterdagmorgen kreeg de Leuvense politie de melding dat verschillende voertuigen besmeurd werden met een vreemde substantie. Uit nader onderzoek bleek dat het ging om 'ketchup' welke eerder die dag ontvreemd werd bij een inbraak in een winkel in de Tessenstraat.

Verdachten sloegen de vitrine van een slagerij, gelegen in de Tessenstraat, in met een baksteen. Hierbij gingen ze aan de haal met ketchup en spaghetti'saus. De ketchup en de spaghetti'saus werden uitgesmeerd op enkele voertuigen geparkeerd langsheen de Tessenstraat. De lege fles ketchup werd aangetroffen in de Pieter Coutereelstraat.

Bron: lokalepolitie.be/5388/nieuws/2408-spoor-van-ketchup-in-leuven, 19/04/2015

EXCLUSIEF ONTHULD: De moeilijkste hindernis in de Survival of the Student run

HINDERNIS #17: 10 MINUTEN STUDEREN ZONDER AFGELEID TE WORDEN DOOR FACEBOOK

Elias stapt op als decaan VUB na controversiële Facebookpost

Rik Torfs
@torfsrik

Ontslag neem je onmiddellijk. Desnoods de dag nadien. Niet drie weken later.

RETWEETS 13 FAVORITES 17

Studio 100: "Sollicitaties voor nieuwe K3-leden 'erg divers' "

 #KULEUGEN

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 21
Maandag 20 april 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Dothraki" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "De universele taal van de liefde" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Klare taal" De Boeck, Catherine "Afrikaans" Hechter, Yentl "Genderneutraliteit" Cooreman, Karel "Juridisch Nederlands" Peeters, Jasper "Kempisch" Van Loy, Karolien "Beeldtaal" Wilmots

Schrijvers:
Mélanie "Gaelic" Claeys, Paul-Emmanuel "Algemeen beschaafd West-Vlaams" Demeyere, Simon "Brugs" Grymonprez, Caroline "Beleefdheid" Hermans, Hanne "Na'vi" Van Espen, Janne "Deens"

Vandeveld, Sien "Babytaal" Vanlommel, Vivian "Urban slang" van Laarhoven, Heidi "Elfs" Van Rompuy, Anke "Simlish" Van Roy, Lore "Kafkaïans" Verschakelen, Astrid "Klingon" Vervoort, Niko "de taal tussen de regels" Wuyts

Fotografen:
Kalina "Gebarentaal" De Blauwe, Kwong "Rek-taal" Gueng To, Vincent "Hindi" Peeters

Tekenaars:
Jeroen "C++" Baert, Karolien "Fa-taal" Favoreel, Martijn "t Leives" Stoop, Quinn "Kliktaal" Vermeersch, Christophe "Koeterwaals" Weets

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp, Caroline "Java" Van Rhee

Eindredactie:

Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Simon Grymonprez, Catherine Hechter, Tobias "VB.net" Geerinckx-Rice, Sam Rijnders, Lore Verschakelen

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, welke nieuwe taal moet de KU Leuven doceren?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Jonas Van Thielen

“Ik hoef niet per se groots herinnerd te worden”

Hij was onlangs te zien in *Vriendinnen* en *Ten Oorlog*, maar zijn echte roots liggen in het theater. Jonas Van Thielen vertelt waar zijn passie voor toneel vandaan komt en wat toneel zo speciaal maakt.

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Hoe verklaar je jouw liefde voor acteren?

Van Thielen: «Ik ben eigenlijk een grote filmfan. Als er echt goed geacteerd werd in een film had ik als kind nooit de neiging die acteur te willen zijn, maar wel het personage dat ze speelden.»

«Een van mijn favorieten is Warwick Davis in de rol van Willow, over een dwerg in een boze fantasiewereld. Die *unlikely hero* fascineerde mij ontzettend toen ik een kind was. Zelf wilde ik namelijk graag een held worden. Een echte ridder of koning, maar ik wist ook al snel dat dat niet voor mij weggelegd was. Nee, geef mij dan maar de *unlikely hero*. Ik was een realist.»

Wat maakt acteren zo leuk?

Van Thielen: «Acteren vraagt heel veel van je en is tegelijkertijd bijzonder leuk. Ik denk dat er een soort van sadomasochisme verbonden is aan de meest donkere gevoelens of tristesses oproepen, en dat graag te doen.»

“Theater kan als een aderlating functioneren”

Vind je dat fijn?

Van Thielen: «Ja. Ja, het is fijn als je voelt dat je contact hebt met je diepere gevoelens.»

Kapot maken

Wat is de kracht van theater?

Van Thielen: «Theater zal altijd winnen van film, omdat er een magisch aspect aan verbonden is. In film proberen we magie en dergelijke op te roepen lang nadat de actie en de magie al gebeurd zijn. Op toneel is de magie direct. De acteur kan effectief van het podium springen en als het moet de toeschouwer kapot maken. Hier kan het zweet van de acteur op het publiek spatten. En ik vind dat een ongelooflijke ervaring. Het is altijd een relatie die je schept met de zaal, een vorm van gemeenschap.»

«Voor een acteur is het een ongelooflijk gevoel om te weten dat je het publiek mee hebt. Vanaf dat moment kun je ermee gaan spelen. Dan heb je een onzichtbare hand die in het publiek zit. Dat ik als acteur aan uw

minuten van de voorstelling sta ik niet graag op het podium. Dat vind ik verschrikkelijk. Maar na die vijf minuten heb ik mijn draai gevonden en speel ik met plezier het stuk uit.»

Waar komt die onzekerheid vandaan?

Van Thielen: «Het licht en het decor mogen er zijn, je kunt de tekst kennen en je kan het me-

“Theater draait om magie”

chanisch perfect spelen. Maar dan is er nog dat ene kleine ding: de magie van het theater. En je weet van te voren nooit of die er gaat zijn. Als je eenmaal voelt dat die er is, voel je ook het contact met het publiek. Ik kan het orgaan controleren. Het publiek ligt in mijn handen. De magie is gearriveerd.»

Naast theater ben je ook regelmatig op de televisie te bewonderen. In hoeverre is je eigen ik in de media een façade?

Van Thielen: «Je laat jezelf nooit helemaal zien, enkel in fragmenten. Het is belangrijk dat je weet wat je aan het dienen bent op dat moment. Als je in de studio zit moet je zorgen dat het werkt. Je moet dat een klein beetje

bespelen en zorgen dat de show leuk blijft.»

Ben je je altijd even bewust van je imago in de media?

Van Thielen: «Ik denk dat het leuk zou zijn om te zeggen dat het niet zo is, maar we leven nu in een tijd van multimedia waarin iedere idioot op internet kan spuien wat hij wilt. Dat is de verschrikking van deze tijd, en als je jezelf openstelt in de media ben je een glazen huis. De lichtste steen die ze gooien doet pijn, zelfs als het iemand is die je niet kent.»

«Iemand zei me dat ik dringend moest vermageren en het ergste is dat je op dat moment erg kwetsbaar bent. Je denkt dan niet “wat een idioot”, maar je gaat ook effectief thuis voor de spiegel staan en dan zit je er serieus wel even mee in.»

U heeft hier meegewerkt als regisseur aan een voorstelling van Toneel Heverlee genaamd *Movie Night*. Wat is de kracht van amateurtoneel?

Van Thielen: «Bij amateurtoneel komen de mensen na hun job met ware passie en plezier op de scene staan. Dat vind ik fantastisch. Het team biedt ook ongelooflijke ondersteuning. Ik zou zelf nooit acht spelers bij elkaar kunnen krijgen om een toneelstuk op te zetten. De professionele kunsten hebben daar het geld niet voor. Maar hier is dat mogelijk. Hier vinden wij theater uit dat nog nooit eerder gedaan is.»

“Acteurszweet kan op het publiek spatten”

Wat is volgens u het doel van theater?

Van Thielen: «Ik geloof heel hard in catharsis. Voor mij draait theater daarom. Wij Belgen zitten vol emotie. Emoties die we niet elke dag kunnen ventileren. We kunnen niet luidop beginnen lachen met alles, of mensen uitlachen omdat ze pijn hebben. Maar we kunnen ook niet onze tristesse, onze blijheid of onze angsten direct ventileren.»

«Belgen zijn een zeer gereserveerd volk. Ik denk dat theater een soort van aderlating kan zijn en het slechte bloed kan laten weglopen. Het is een veilige en gezonde manier om onze emoties eens goed te ventileren.»

Hoe zou je later herinnerd willen worden?

Van Thielen: «Ik hoef niet per se groots herinnerd te worden. Enkel door mensen in mijn directe omgeving. En dat mensen dan zeggen: “Hij was niet perfect, maar hij heeft zijn best gedaan.»

Foto: Kalina De Blauwe